

دعای مطالعه

اللَّهُمَّ أَخْرِجْنِي مِنْ ظُلْمَاتِ الْوَهْمِ وَأَكْرِمْنِي بِنُورِ الْفَهْمِ اللَّهُمَّ
افْتَحْ عَلَيْنَا آبُوابَ رَحْمَتِكَ وَانْشُرْ عَلَيْنَا حَزَائِنَ عُلُومِكَ بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.^۱

(خدایا، مرآز تاریکی های وهم خارج کن و به نور فهم گرامی ام
بدار! خدا، درهای رحمت را به روی ما بگشا و خزانه های
علوم را بر ما باز کن، به مهربانی ات ای مهربان تربین مهربانان!)

۱. عباس قمی، مقاییج الجنان، دعای مطالعه.

تقديم به ارواح قدسيٰ ائمهٰ معصومين علیهم السلام، به ويرثه
مولا و مقتدا زمان، حضرت بقية الله الاعظم علیه السلام؛
شهدائی انقلاب اسلامی و دفاع مقدس؛ مدافعان
مظلوم حرم اهل بيت علیهم السلام و زائران آستان ملکوتی
امام علی بن موسی الرضا علیه السلام!

ریوچو سچن

سرشناسه	: کریمی، سیدعبدالمجید - ۱۴۶۵
عنوان و نام پدیدآور	: رفیق خوشبخت مادر اهتمام سیدعبدالمجید کریمی؛ تهیه و تولید اداره تولیدات فرهنگی آستان قدس رضوی.
مشخصات نشر	: مشهد: آستان قدس رضوی، معاونت تبلیغات، رازر رضوی، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	: ۱۰۸ ص: مصوّر.
شابک	: ۱۲۰۰۰۰۹۷۸-۶۲۲-۶۸۵۲۸۲-۱
و ضعیت فهرست نویسی	: فیبا
موضوع	: سلیمانی، قاسم، ۱۳۹۸-۱۴۳۵
Soleimani, Qasem:	: موضوع
موضوع	: سلیمانی، قاسم، ۱۳۹۸-۱۴۳۵ -- دوستان و آشنايان -- خاطرات Soleimani, Qasem -- Friends and associates -- Dairies
موضوع	: سلیمانی، قاسم، ۱۳۹۸-۱۴۳۵ -- اخلاق Soleimani, Qasem -- Ethics
موضوع	: آستان قدس رضوی. اداره تولیدات فرهنگی
رده‌بندی کنگره	: شناسه افزوده DSR ۱۶۸
رده‌بندی دیوبی	: ۹۵۵/۰۸۴۳۹۲
شماره کتاب‌شناسی ملی	: ۷۳۲۲۴۹۳

عنوان: رفیق خوشبخت ما
به اهتمام: سیدعبدالمجید کریمی
ویراستار زبانی و صوری: زینب سادات حسینی، سجاد محمدی

از زیاب علمی: جواد محدثی

گرافیست: مصطفی معمنی وند

تصویبگر جلد: مصطفی شفیعی کدکنی

صفحه‌آرا: محمود کریم پور

ناشر: انتشارات رازر رضوی

چاپخانه: مؤسسه چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی

نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۹

شماره‌گان: ۲۰۰۰

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۸۵۲-۸۲-۱

قیمت: ۱۲۰۰۰ ریال

نشانی: مشهد، حرم مطهر، صحن جامع رضوی، ضلع غربی، بین باب‌الهادی ﷺ و

صحن غیری، اداره تولیدات فرهنگی

صندوق پستی: ۹۱۷۳۵-۳۵۱ تلفن: ۰۵۱-۳۲۰۰۲۵۶۷

سامانه پیامکی دریافت پیشنهادها و انتقادها: ۳۰۰۰۸۰۲۲۲۲

فهرست مطالب

۱۵	سخن ناشر.....
۱۲	مکتب حاج قاسم.....
۱۳	خلاصه‌ای از زندگی نامه سردار.....
۱۴	سردار راه قدس
۱۴	آخرین میخ برتابوت داعش
۱۵	مرد روزهای سخت.....
۱۷	باب اول: طلب.....
۱۹	سخنرانی که جرقه حاج قاسم را زد.....
۱۹	تشکیل گردان وسط عروسی.....
۲۰	آستین کوتاه !
۲۰	شست و شوی سرویس بهداشتی
۲۱	اولین سمت حاجی در سپاه
۲۱	نذر جالب حاج قاسم سلیمانی
۲۲	خدا خدا کنید سرهنگ بزند توی گوش شما
۲۳	گزارش یک آدم ربایی.....

حضرت زهرا علیها السلام در جنگ ۳۳ روزه

باب دوم: عشق..... ۲۷

- این بار حاج قاسم عکاس بود ۲۹
برادری که جا ماند ۳۰
مرا م شیعه ۳۱
الآن کت و شلوار به تن دارم! ۳۲
این طوری بی حساب می شویم ۳۳

باب سوم: معرفت..... ۳۵

- یک بلوک تا شهادت ۳۷
دکمه کت قاجار ۳۷
حسین پسر غلامحسین این را می گوید ۳۸
حلال کنید! ۴۰
توصیه حاج قاسم به ازدواج مجدد همسر شهدا ۴۱
سپاه بهشت است ۴۲

باب چهارم: استغنا ۴۳

- شهیدی که همسرش واسطه شهادتش شد ۴۵

۴۶	دعایی که از زبان یک مادر شهید مستحباب شد
۴۸	بوسیدن پای مادر
۴۹	درس تواضع
۵۰.....	مادری که خودش قبر کند
۵۰.....	واکنش حاج قاسم به بازرسی قبل سخنرانی
۵۱.....	آیت الله العظمی خامنه‌ای ؓ؛ سرآمد همه روحانیون
۵۳.....	باب پنجم: توحید
۵۵	ما ملت امام حسینیم
۵۵	نماز وسط کاخ کرم‌لین
۵۶	مهم ترین چیزی که باید ترویج کنیم
۵۷	حساسیت وسط جنگ شهری
۵۷	دیدار پدر و دختر در منزل شهید
۵۸	خودش را نمی‌دید
۵۸	رفتار حاج قاسم هنگام سیل و زلزله
۵۹	زرنگ یعنی
۶۰.....	حسین پسر غلامحسین
۶۱.....	بهشتیانی که بهشت مشتاق دیدارشان است
۶۱.....	تن‌هایی که با حاجی تنها نبودند

باب ششم: حیرت ۶۳

۶۵	اگر ماشین نفرستیم، خودم می‌آیم
۶۶	دخلترانی به نام شهدا
۶۷	آخرین عکس یادگاری
۶۸	وقتی ورق برگشت
۷۰	بزرگی بدون مرز
۷۱	وقتی شهید سلیمانی نتوانست مانع شهادت فرمانده گردان شود
۷۲	حس سید حسن نصرالله درباره حاج قاسم

باب هفتم: فقر و غنا ۷۴

۷۵	حق انگشت را ادا کنید
۷۶	هجرت شهدا قبل از شهادت
۷۶	آب دادن به اُسرا
۷۶	حفظ کردن قرآن روی صندلی عقب
۷۷	رزمنداهای که برای غبارروبی ضریح رفت
۷۷	درخواست حاج قاسم از خادم الرضا

باب هشتم: شهادت ۷۹

۸۱	شرط شهید بودن چیست؟
----------	---------------------

آخرین جلسه با مدافعان حرم ۸۲
آخرین دیدار حاج قاسم با سیدحسن نصرالله ۸۳
آخرین دستنوشتۀ حاج قاسم دو ساعت قبل از شهادت ۸۴
نامۀ حاج قاسم به رفیقش ۸۵

۱۹.....چراغ راه مکتب سلیمانی

مسابقه فرهنگی رفیق خوشبخت ما ۱۰۵

محتوای واقعیت افزوده
را تماشا کنید

صفحاتی که علامت
دارند را اسکن کنید

اپلیکیشن وینکر را
دانلود و نصب کنید

دریافت اپلیکیشن

سخن ناشر

بسم رب الشهداء والصديقين

﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَى
نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَلُوا تَبْدِيلًا﴾

(در میان مؤمنان مردانی هستند که بر سر عهده‌ی که با خدا بسته‌اند، صادقانه ایستاده‌اند؛ بعضی پیمان خود را به آخر برند و [در راه او شربت شهادت نوشیدند] و بعضی دیگر در انتظارند و هرگز تغییر و تبدیلی در عهد و پیمان خود ندادند.)

سردار مجاهد بزرگ اسلام، فرزند خلف خمینی کبیر، شهید سرافراز ما، شهید قاسم سلیمانی عزیز! به حقیقت باید گفت که زندگی مجاهدانه و توأم با تلاش خالصانه‌ات، تفسیر مجسم و عینی این کلام الهی است. آنگاه که صادقانه پای در مسیر انقلاب اسلامی و مجاهده در راه خدا گذاشتی و رسم رادمردی را معنای تازه بخشیدی. گواه پاکبازی و صداقت، حضور بی‌امانت در معركة‌های خطیر دفاع مقدس و مдал‌های افتخار بی‌شماری است که در سراسر بدنست از آن سال‌های شور و حماسه به یادگار مانده است. آن زمان که یاران آسمانی ات یکی بعد از دیگری پر کشیدند و به دیدار معبود شتافتند، ذره‌ذره در آتش اشیاق دیدار محبوب و دوری از یاران سوختی و سی سال تمام تفسیر «وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ» را جلوه‌گر ساختی و آنگاه که انتظار به پایان آمد، چه زیبا با پاره‌های پیکر مطهرت تفسیر «قضی نَحْبَهُ» را عاشقانه روایت کردی و به دیدار حضرت دوست شتافتی!

شهید بزرگوار ما، زندگی تو به حقیقت تفسیر عینی مجاهدت در راه خدا و تلاش بی‌امان برای مقدمه‌سازی ظهور حضرت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَاللهُ أَكْبَرُ

بقيه الله الاعظم فَرِجْلُ اللَّهِ الْمُكَبِّلُ بود. تو راه را به همهٔ منتظران نشان دادی و بی‌گمان شهادت نقطهٔ عطفی در مسیر مجاهدان و منتظران حضرت خواهد بود. رهبر فرزانهٔ انقلاب در این باره چه زیبا فرمودند:

شیهد سلیمانی چهرهٔ بین‌المللی مقاومت است و همهٔ دل‌بستگان مقاومت خون‌خواه اویند. همهٔ دوستان و نیز همهٔ دشمنان بدانند خط جهاد و مقاومت با انگیزهٔ مضاعف ادامهٔ خواهد یافت و پیروزی قطعی در انتظار مجاهدان این راه مبارک است. فقدان سردار فداکار و عزیز ما تلخ است؛ ولی ادامهٔ مبارزه و دست یافتن به پیروزی نهایی، کام قاتلان و جنایتکاران را تلخ خواهد کرد.

برای تداوم مسیر جهاد و شهادت باید در کارگاه هستی رنگ و بوی شهید به خود بگیریم. باید از کوچه‌های دنیا طلبی و روزمرگی بار سفر بر بندهیم و منزل به منزل هفت شهر عشق را کام به گام همراه شهیدان طی کنیم و اینک در راستای تداوم بخشی به خط سرخ جهاد و شهادت و الگوگری از سردار دل‌ها، شهید حاج قاسم سلیمانی و ادامهٔ راه این شهید بزرگوار، منتخبی از زندگی نامه به همراه متن وصیت‌نامهٔ شهید، تقدیم عاشقان ولایت و رهروان راه حق و مقاومت می‌شود. در این کتاب سعی کرده‌ایم هفت مقام و منزل عرفان را در آیینهٔ راه و رسم زندگی، اخلاق و منش و عبادت و اخلاصِ سید الشهداء مقاومت، به تماساً بنشینیم. امید که با تأسی به این شهید عزیز و ادامهٔ راه مقاومت، مقدمات ظهور آخرین منجی بشریت، حضرت صاحب‌الزمان فَرِجْلُ اللَّهِ الْمُكَبِّلُ را هرچه زودتر فراهم کنیم.

معاونت تبلیغات اسلامی آستان قدس رضوی

مکتب حاج قاسم

عزیزان من، برادران و خواهران نمازگزار! اخلاص برکت دارد. هر جا اخلاص بود، خدای متعال به اخلاص بندگان مخلصش برکت می‌دهد، کار برکت پیدا می‌کند، رشد و نمو پیدا می‌کند. کار به نحوی می‌شود که اثر آن به همه می‌رسد، برکات آن در میان مردم باقی می‌ماند. این ناشی از اخلاص است. نتیجه آن اخلاص، همین عشق و وفاداری مردم، همین اشک و آه مردم، همین حضور مردم، همین تازه شدنِ روحیه انقلابی مردم است. اما اینکه ما بباییم این حوادث را تقویم کنیم، قیمت‌گذاری کنیم، قدر آن‌ها را بدانیم و ببینیم که اندازه و قیمت این حوادث چقدر است، در صورتی تحقق پیدا می‌کند که ما به حاج قاسم سليمانی، شهید عزیز، و به ابومهردی، شهید عزیز، به چشم یک فرد نگاه نکنیم؛ به آن‌ها به چشم یک مکتب نگاه کنیم. سردار شهید عزیز ما را با چشم یک مکتب، یک راه، یک مدرسه درس‌آموز، با این چشم نگاه کنیم آن وقت اهمیت این قضیه روشن خواهد شد، قدر و قیمت این قضیه روشن خواهد شد.^۱

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

خلاصه‌ای از زندگی نامه سردار

سردار شهید حاج قاسم سلیمانی، ۲۰ اسفند ۱۳۳۵ در شهرستان را بُر از توابع استان کرمان، در ایل عشاير سلیمانی متولد شدند. در ۱۸ سالگی به استخدام اداره آب کرمان درآمدند. در حادث انقلاب اسلامی ایران، با روحانی مشهدی به نام «رضا کامیاب» آشنا شدند که ایشان را وارد وقایع انقلاب کرد. سردار سلیمانی از گردانندگان اصلی راهپیمایی‌ها و اعتصابات کرمان در زمان انقلاب بودند.

حاج قاسم در سال ۱۳۵۹ عضو سپاه پاسداران انقلاب اسلامی شدند. در ابتدای جنگ، فرماندهی دو گردان از نیروهای استان کرمان را بر عهده داشتند تا اینکه با پیشنهاد سردار شهید حسن باقری، تیپ جدیدی از نیروهای کرمان را تشکیل دادند که اندکی بعد، در سال ۱۳۶۰ با حکم سرلشکر محسن رضایی، فرمانده وقت سپاه پاسداران، در سالگی ۲۵ به فرماندهی لشکر ۴۱ شار الله منصب شدند. از همان ابتدا، با قدرت و شجاعت مثال زدنی، فرماندهی لشکر را که شامل نیروهایی از کرمان و سیستان و بلوچستان و هرمزگان بود، هدایت کردند و در جنگ عراق علیه ایران، از فرماندهان عملیات‌های والفجر ۸ و کربلا ۴ و کربلا ۵ بودند.

سردار راه قدس

در سال ۱۳۷۹، از سوی رهبر معظم انقلاب، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای ط، مسئولیت نیروی قدس سپاه به سردار قاسم سلیمانی سپرده شد. از نقاط درخشان فرماندهی سردار سلیمانی در نیروی قدس، تقویت نفوذ ایران در غرب آسیا، به ویژه در روند بیداری اسلامی و تقویت حزب‌الله لبنان و گروه‌های مبارز فلسطینی بود که نمود عینی آن در نبردهای متعددی از جمله جنگ ۳۳ روزه حزب‌الله لبنان و رژیم صهیونیستی و نیز پیروزی مبارزان فلسطینی در جنگ ۲۲ روزه غزه علیه ارتش مجاهد اسرائیل متجلی شد.

رفیق خوبش بخت دا

آخرین میخ بر تابوت داعش

در پنجمینه ۳۹۶ شهریور ۱۳۹۶، حاج قاسم در مراسم چهلمین روز شهادت یکی از مدافعان حرم اعلام کرد: «کمتر از سه ماه دیگر، علام پایان داعش و حکومت داعشی در این کره خاکی خواهد بود».

مرد روزهای سخت

در پی توطئه جدید غرب و پشتیبانی مالی کشورهایی مانند عربستان سعودی که به شکل‌گیری گروهک‌های تروریستی تکفیری، اعم از داعش و جبهه النصرة در منطقه انجامید، سردار سليمانی با دعوت رسمی دولت‌های سوریه و عراق، به این دو کشور رفتne و در عراق «حشد الشعبی» و در سوریه، بسیج مردمی (قوات الدفاع الوطني) را شکل دادند و با کمک آن‌ها و هدایت و مشاوره نیروی قدس سپاه، طی ۶ سال، بساط تروریست‌ها در این دو کشور تقریباً جمع شد. این بزرگوار همچنین با سفر به مسکو، در همراه کردن روسیه و شخصی پوتین برای ورود به میدان نبرد سوریه نقش بسزایی داشتند.

نقش بی‌بديل سردار سليمانی در مدیریت منطقه و مقابله با دشمنان، سبب شد تا آمریکایی‌ها و اسرائیلی‌ها القابی چون «شبح فرمانده» و «قدرتمندترین فرد خاورمیانه» و «کابوس اسرائیل» را برای ایشان به کار برند.

لمس کنید

باب اول: طلب

به او گفتند: «خبر رسیده و شایعه شده و دهان به دهان چرخیده
که شما شهید شده‌ای!» خنید و گفت: «این‌ها چیزهایی است
که دشت‌ها و کوه‌هایی را برای پیداکردنش پیموده‌ام.»

مرحلهٔ طلب مرحله‌ای یکسره جهد و جنب و جوش است،
همراه با صبر و بصیرت یا بیداری و پایداری و انسان در این
برهه هیچ آرامشی ندارد.

سخنرانی که جرقه حاج قاسم را زد

سال ۱۳۵۵، روحانی پرشور و حرارتی به اسم «رضا کامیاب» از مشهد آمده بود کرمان برای تبلیغ سخنرانی‌هایش در دل مردم ولوله انداخته و شور انقلابی ایجاد کرده بود. یکی از پامنبری‌هایش جوانی بود به نام قاسم که بعدها شد فرمانده سپاه قدس. حاج قاسم می‌گفت: «مبارزات انقلابی من از زمانی آغاز شد که سخنرانی‌های شهید کامیاب را در کرمان شنیدم و از طریق ایشان وارد مبارزات شدم.»

شهید سردار سلیمانی

تشکیل گردان وسط عروسی

شب عروسی یکی از نیروهایش، با چند تن از هم‌زمان گنار هم نشسته بودند. علی نجیب نشست گنارشان و پیشنهاد تشکیل گردان ۴۰۸ را به حاجی داد. حاج قاسم پذیرفت. همان جا هم گردان تشکیل شد و نیروهایش هم مشخص شدند. فرقی نمی‌کرد کجا باشد، وسط عروسی هم گردان می‌چید.

امان فلاح، همزم شهید

آستین کوتاه!

بار اول که خواست بباید سپاه، سال ۱۳۵۸، یعنی یک سال بعد از انقلاب، سرِ قیافه و تیپش رد شد: هیکل ورزشکاری داشت و لباس آستین کوتاه سفید و چسبانی به تن می‌کرد و بازوهاش بیرون می‌افتداد. موهای وزوزی و کمربند پنهانش هم تکمیل کنندهٔ ماجرا بود.

شهید سردار سلیمانی

زن
زنان
خوشبخت

شست و شوی سرویس بهداشتی

روضه که تمام شد، غیبیش زد. خیلی گشتم تا متوجه شدیم رفته است سراغ شستن سرویس‌های بهداشتی. نگذاشت کسی کمکش کند. می‌گفت: «افتخارم این است خادم روضهٔ حضرت زهرا علیها السلام باشم.»

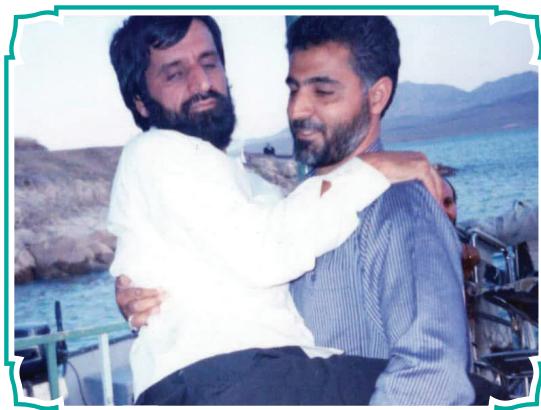
اولین سمت حاجی در سپاه

به خاطر ورزشکار بودنش شد مسئول آموزش نیروها در پادگان آموزشی قدس کرمان. تا اینکه چند ماه بعد، جنگ شد و امام رهنگ علیه السلام گفت تازه نفس‌ها بروند جبهه. این شروع حاج قاسم در میدان‌های نبرد بود.

نذر جالب حاج قاسم سلیمانی

یک روز از ماه را نذر یک جانباز ۷۰ درصد گرده بود. می‌رفت نجف‌آباد اصفهان، تمام کارهای جانباز را انجام می‌داد، از حمام بردن تا شستن لباس و نظافت. سوریه که خبر شهادت جانباز را دادند، یک نفر را مأمور گرد برود نجف‌آباد تا هم در مراسم شرکت کند و هم کاری روی زمین نماند.

حجت‌الاسلام اسماعیل سعادت

خدا خدا کنید سرهنگ بزند توی گوش شما

آن شب خیلی هوا سرد بود و دو نفر بودیم. رفتیم از زیر برف‌ها چوب پیدا کردیم و داخل یک ظرف حلبي آتش روشن کردیم که گرم شویم. حدود ۱۰ دقیقه‌ای طول نکشید که دیدم یک نفر به سمت ما می‌آمد. گفتم احتمالاً از نیروهای کومله است. آماده بودیم که شلیک کنیم، ناگهان دیدم گفت: «السلام علیک یا ابا عبدالله حسین علیه السلام». با یک تیپا به من گفت: «شما سرآتش نشستید و دشمن را نمی‌بینید؛ اما دشمن شما را می‌بیند. می‌خواهید پادگانی را به آتش بکشید؟!» بعد گفت: «فردا بیا دفتر فرماندهی.»

فکر کردم حتی‌ما می‌خواهد ما را اذیت کند؛ اما خیلی مرد مظلوم و خبره و اهل کاری بود. وقتی رفتیم دفتر ایشان، گفت: «چند روز مانده به مخصوصی شما؟» گفتم: «۱۰ روز.» گفت: «۲۵ روز برو مخصوصی.» این شد که من به بچه‌ها می‌گفتیم: «خدا خدا کنید سرهنگ بزند توی گوش شما. اگر سرهنگ سلیمانی بزند توی گوش شما، خدا به شما کمک می‌کند.»

عباس افرون، همزم شهید

گزارش یک آدمربایی

حاج قاسم آرام و قرار نداشت و به اقتضای کارش مدام در سفر بود. بدیهی است که در طول مسیرها، مطالعه می‌کرد؛ اما او چه می‌خواند؟

یکی دو سال پیش صفحه‌ای در اینستاگرام، عکسی از حاج قاسم به اشتراک گذاشت که او را در هواپیما و در حال خواندن و یادداشت نوشتن نشان می‌داد. در توضیح عکس نوشته شده بود: «در حال پرواز و مطالعه کتاب گابریل گارسیا مارکز». البته از تصویر به سختی می‌شد فهمید که سردار کدام کتاب مارکز را می‌خواند؛ اما بعدها مشخص شد نام این کتاب «گزارش یک آدمربایی» است. گزارش یک آدمربایی مارکز، ماجراهی مستندی از عملیات‌های رباش و رهاسازی تعدادی از چهره‌های سرشناس کلمبیا در دهه ۹۰ است و منبع خوبی برای آشنایی با فنون عملیات رباش و رهایی گروگان به شمار می‌رود.

حضرت زهرا^{علیها السلام} در جنگ ۳۳ روزه

از روز بیست و هشتم، جنگ بالعکس شد. ما از این صحنه‌ها در دفاع مقدسمان زیاد دیدیم. از عوامل برق‌بودن خودمان در جنگ، روحیاتی بود که از رزم‌مندگانمان بروز می‌کرد که بیشتر شباهت به حالت سیروس‌لوک داشت و برداشتن حجاب‌ها. سخنانی می‌گفتند ورای حجاب‌ها و پرده‌ها.

در آن کوران حوادث که خیلی سخت بود، یکی از برادرهای حزب‌الله که اهل تدین و تشریع بود و در جنوب مسئول بود، حالتی را که به تعبیر خودش حالت خواب نبوده است، چنین تعریف کرد:

دیدم بانویی آمد و یک یا دو بانوی دیگر هم کنارش بودند. من در عالم خواب، حس کردم ایشان حضرت زهراست. رفتم به سمت پاهای مبارکشان و به ایشان گفتم: «ببینید وضع مارا! ببینید ما چه وضعی داریم!» حضرت فرمودند: «درست می‌شود» و یک دستمال از داخل روپوشی که داشتند، بیرون آوردند و تکان دادند و فرمودند: «تمام شد.»

یک لحظه بعد، یک هلیکوپتر اسرائیلی با موشک زده شد و بعد از آن، زدن تانک‌ها شروع شد و زدن تانک‌ها همان نقطه شکست رژیم در جنگ بود. از اینجا بود که معادله جدید آمد و اولین موشک‌های گُرنت در این جنگ رونمایی شد و برای اولین بار تانک‌های مرکاواهای اسرائیلی که تا حالا به این شکل زده نشده بودند، منهدم شدند و نزدیک به هفت تانک در یک روز زده شد. بعد از جنگ ۳۳ روزه، راهبرد رژیم صهیونیستی از استراتژی بن‌گوریون در جنگ پیش‌دستانه و هجومی، آرام‌آرام به استراتژی دفاعی تبدیل شد.

شهید سردار سلیمانی

اسکن کنید

باب دوم: عشق

خوب می‌دانست شرط عاشقی ابراز آن است. مکرر عشق خود به یارانش را ابراز می‌کرد، تأکید هم می‌کرد. مصطفی که رفت، می‌گفت: «من حقیقتاً عاشقش بودم، حقیقتاً». یا از حسین که دور می‌شد، می‌گفت: «نفسم به نفست بسته است.» عاشق بدون ابراز عشقش چه هست؟!

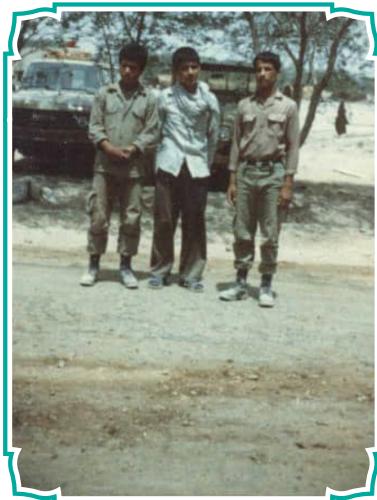
انسان در این مرحله در اثر مراقبت نفس و مواظبت بر طاعت الهی، از جنبهٔ خُلقی و بشری خویش فانی شده و در ذات سلطان ازل مستغرق می‌شود و از تجلیات اسمائی بهره‌مند می‌شود و به «ولایت معنوی» نائل می‌آید.

این بار حاج قاسم عکاس بود

داشتیم از در پادگان بیرون می‌رفتیم که دیدیم حاجی هم از در ستاد آمده بیرون. دوربین دستمنان بود. من بودم و شهید عرب نژاد و شهید جواد زادخوش. جواد رفت سمت حاج قاسم. حاجی می‌دانست که جواد شوخ است. تا دید جواد دارد به سمتیش می‌آید، بالبخت از سراینکه با جواد شوخی کرده باشد، گفت: «وقت ندارم با شما عکس بگیرم». جواد بی‌درنگ گفت: «حاج آقا ما نمی‌خواستیم با شما عکس بگیریم. می‌خواستیم شما از ما سه نفر عکس بگیرید». بعد بلافضله دوربین را داد دست فرمانده لشکر. حاج قاسم نمی‌توانست جلوی خنده‌اش را بگیرد و در همان حال از ما عکس گرفت. عکسی که هنوز به یادکار مانده و عکاسش حاج قاسم بود.

حسن منصوری، همزم شهید

برادری که جاماند

آن روز برادر مهدی با کری شهید شده بود. پیکر حمید در میدان جا مانده بود. من هیچ چیزی در رفتار مهدی حس نکردم. جوان رعنایی بود. هیچ حس نکردم، هیچ آثاری از غم در چهره او ندیدم. وقتی می خواستند جنازه برادر او را بیاورند نگذاشت، گفت: «اگر دیگران را توانستید بیاورید، جنازه برادر من را هم بیاورید.»

شهید سردار سلیمانی

مرا م شیعه

سال‌ها به دنبال یکی از اشاره‌بزرگ در منطقه جنوب شرق بودیم. بچه‌های زیادی از ما را شهید کرده بود. طی یک عملیات فریب، دعوتش کردیم و آمد و گرفتیمش. شرور بزرگی بود، حکم‌ش حداقل ۵۰ بار اعدام بود.

در یکی از جلسات که خدمت رهبری بودیم، من این مسئله را مطرح کردم و خبر دستگیری و شرح ماقع را گفتم و منتظر عکس‌العمل مثبت و خوش حالی ایشان بودم. رهبری بلا فاصله فرمودند: «همین الان زنگ بزن آزادش کنند!» بدون چون‌وچرا زنگ زدم. خیلی تعجب کرده بودم، با تعجب زیاد بعد از تماس پرسیدم: «آقا! چرا؟ من اصلاً متوجه نمی‌شوم که چرا باید این کار را می‌کردم؟ چرا دستور دادید آزادش کنیم؟!» رهبری گفتند: «مگر نمی‌گویی: 'دعوتش کردیم؟' خشکم زد. آقا گفتند: 'بعداً دستگیرش کنید.' ما هم در یک عملیات سخت دیگر، دستگیرش کردیم.

مرا م شیعه این است که کسی را که دعوت می‌کنی و مهمان توانست، حتی اگر قاتل پدرت هم باشد، حق نداری او را آزار بدهی.
شهید سردار سلیمانی

الان کت و شلوار به تن دارم!

اطلاع یافته‌یم که ۳۷۰ نفر از نیروهای داعش طی عملیاتی قصد گروگان‌گیری ایرانیان زائر را در نزدیکی کربلا دارند. ما طبق وظیفه، موضوع را سریع به حاج قاسم سلیمانی اطلاع دادیم؛ چون ایشان فرمانده حفاظت از زوار اربعین بودند. حاج قاسم به سرعت مسیر حرکت نیروهای داعش را رصد کرد و با ۲۰ نفر از نیروهای زبده‌اش در سر راه داعشی‌ها کمین کرد. نیروهای حاج قاسم سلیمانی با داعش درگیر شدند و این درگیری نیم ساعت طول کشید.

بعد از اتمام درگیری، من با نیروهایم به آن منطقه رفتم و با چشمان خودم دیدم که تمام نیروهای داعش به جز یک نفر که اسیر شده بود، کشته شده بودند و حاج قاسم سلیمانی که کت و شلوار تنش بود، رو به اسیر داعشی کرد و کت و شلوارش را به او نشان داد و گفت: «همان طور که می‌بینید، لباس من برای جنگ نیست. وای بر شما اگر رهبرم سیدعلی دستور بدهد که لباس نظامی بپوشم...!»

ابوحسن، رئیس یکی از قبایل عراق و فرمانده نیروهای مردمی عراق

این طوری بی حساب می شویم

سربازی در مهدیه لشکر ثارالله در مراسم رسمی و سخنرانی، ادب را رعایت نکرده بود و بد نشسته بود و صحبت می کرد. سردار سلیمانی بعد از جلسه او را صدای کرد و با وجود اینکه فرمانده لشکر بود و می توانست اضفافه خدمت برای آن سرباز معین کند و...، به او گفت:

برادرم، عزیزم، جلسه رسمی بود و سخنران از تهران داشتیم که مؤدب نشستی و نظم را رعایت نکردی و حالا که این کار را کردی، جزء ۳ قرآن را اگر حفظ کردی و آمدی و سؤال کدم و حفظ بودی، بی حساب می شویم؛ در غیر این صورت، با شما برخورد انصباطی می کنم.

سردار حسنی سعدی، همزم شهید

اسکن کنید

باب سوم: معرفت

می‌گفت هرکس از خدا بترسد، خدا همه چیز را از او می‌ترسائند. آن قدر حضور خدا برایش پررنگ بود که در نامه‌ای به یکی از یارانش چنین گفت: «برادر خوبم، اجازه نده در هر شرایطی هیچ محبتی بر محبت خداوند سبحان و هیچ رضایتی بر رضایت خداوند سبحان غلبه کند.»

انسان در این مرحله در اثر مراقبت نفس و مواظبت بر طاعت الهی، از جنبهٔ خلقی و بشری خویش فانی شده و غرق در حضرت حق می‌شود و از تجلیات اسمائی بهره‌مند می‌شود و به «ولایت معنوی» نائل می‌آید.

یک بلوک تا شهادت

روزی با حاج قاسم به منطقه رفتیم، سردار لب بالکن دوربین گذاشته و در حال شناسایی منطقه بود... . یک بلوک سیمانی دیدم که پایین افتاده بود. رفتم و بلوک را آوردم و آن را جلوی حاج قاسم گذاشتم و با خودم فکر کردم اگر تک تیرانداز تیری زد، به حاجی نخورد. تا بلوک را گذاشتم، تیری به بلوک خورد و تکه تکه شد. خوشبختانه برای حاجی اتفاقی نیفتاد.

شهید حسین پور جعفری

دکمه کت قاجار

بعضی وقت‌ها به شهدا توجه می‌کنیم؛ ولی به خانواده شهدا کمتر توجه می‌کنیم. امروز در جامعه‌ما اگر یک دکمه از کت یک حاکم قاجار پیدا کنند، می‌گویند این دکمه کت ناصرالدین شاه است.

همه می‌روند بخرندش تا درویتین خودشان داشته باشند.

این پدر شهید است، این مادر شهید است، این فرزند شهید است، سلول‌های بدن آن شهید در وجود این‌هاست، این‌ها را باید دریابیم، به این‌ها باید توجه کنیم.

شهید سردار سلیمانی

حسین پسر غلامحسین این را می‌گوید

در شلمچه بودیم و می‌خواستیم آنجا عملیات بکنیم. برای اینکه دشمن متوجه ما نشود، نیروهای اطلاعات عملیاتمان را مستقر کرده بودیم. مقابله ما آب بود. آن روز دو نفر از بچه‌های ما به نام حسین صادقی و اکبر موسایی پور رفتند شناسایی؛ اما برنگشتند. یک برادری داشتیم که خیلی عارف بود. نوجوان بود، دانش‌آموز بود؛ اما خیلی عارف بود؛ یعنی شاید در عرفان عملی مثل او کم پیدا می‌شد. به درجه‌ای رسیده بود که بعضی از اولیا و بزرگان عرفان، بعد از مدت طولانی، مثلًا هفتادهشتاد سال، به آن درجه می‌رسیدند. من در اهواز بودم که این برادر نوجوان ما با بیسیم را کال با من تماس گرفت و گفت: «بیا اینجا». رفتم آنجا. گفت: «اکبر موسایی پور و صادقی برنگشتند». خیلی ناراحت شدم و گفتم: «ما هنوز شروع نکردیم، دشمن از ما اسیر گرفت و این عملیات لو رفت!» با عصبانیت هم این حرف را بیان کردم. یک روز آنجا ماندم و بعد برگشتم؛ چراکه جبهه‌های متعددی داشتیم.

دور روز بعد، دوباره آن برادر با من تماس گرفت و گفت: «بیا». من هم رفتم. آن برادر ما که اسمش حسین بود، به من گفت: «فردا اکبر موسایی پور برمی‌گردد». گفتم: «حسین! چه می‌گویی؟» خنده خیلی ظرفی گوشة بش را باز کرد و گفت: «حسین پسر غلامحسین این را می‌گوید». اسم پدرش غلامحسین بود. او هم دبیر خیلی ارزشمندی بود. مادرش هم دبیر بود. حسین معلم زاده بود از پدر و مادر. اصلاً واقعاً به سن نوجوانی، معلم بود. وقتی اسم حسین آقا را می‌بردند، یک حسین آقا بیشتر نداشتیم. شاید صدها

حسین در آنجا بودند؛ اما فقط یک حسین آقا بود.
گفتم: «حسین! چه شده؟» گفت: «فردا اکبر موسایی پور
برمی‌گردد و بعدش صادقی برمی‌گردد.» گفتم: «از کجا
می‌گویی؟» گفت: «شما فقط بمانید اینجا.» من ماندم. یک
دوربین خرگوشی داشتیم که دورش را گونی چیده بودیم و دز
درست کرده بودیم. برادرهای اطلاعات پشت دوربین بودند.
نزدیک ساعت یک بعد از ظهر بود که گفتند: «یک سیاهی روی
آب است.» من آمدم بالا. دیدم درست است: یک سیاهی روی آب
خوابیده بود. بچه‌ها رفتند داخل آب و دیدند که اکبر موسایی پور
است. روز بعدش هم حسین صادقی آمد. عجیب این بود که آن
آب با همه تلاطماتی که داشته است، این‌ها را به همان نقطه
عزیمت‌شان برگردانده بود. هردو در آب شهید شده بودند. خیلی
عجیب بود.

من به حسین گفتم: «از کجا این را فهمیدی؟» گفت: «دیشب
اکبر موسایی پور را در خواب دیدم که به من گفت: 'حسین! ما
اسیر نشديم. ما شهید شدیم. من فردا این ساعت برمی‌گردم و
صادقی روز بعدش برمی‌گردد.'» بعد حسین به من جمله‌ای
گفت که خیلی مهم است. گفت: «می‌دانی چرا اکبر موسایی پور
با من حرف زد؟» گفت: «نه.» گفت: «اکبر موسایی پور دو تا
فضیلت داشت: یکی اینکه ازدواج کرده بود؛ دوم اینکه نماز شب
او در آب هم قطع نشد. این فضیلت او بود که او آمد من را مطلع
گرد.» حسین بعدها شهید شد.

شهید سردار سلیمانی

حلال کنید!

سردارسلیمانی برای صاحب منزلی که در عملیات آزادسازی بوکمال در دیرالزور سوریه از آن به عنوان مقر استفاده کرده بودند، نامه‌ای نوشت. در این نامه برای استفاده بدون اجازه از خانه عذرخواهی کرده و نوشته بود:

خانواده عزیز و محترم! سلام علیکم.

من برادر کوچک شما قاسم سلیمانی هستم. حتماً مرا می‌شناسید. ما به اهل سنت در همه جا خدمات زیادی انجام داده‌ایم. من شیعه هستم و شما سنی هستید؛ اما من هم به نوعی سنی هستم؛ زیرا به سنت رسول خدا ﷺ اعتقاد دارم و ان شاء الله در راه او حرکت می‌کنم، و شما هم به نوعی شیعه هستید؛ زیرا اهل بیت ﷺ را دوست دارید. از قرآن کریم و صحیح بخاری و دیگر کتب موجود در خانه شما متوجه شدم که شما انسان‌های بایمانی هستید. اولاً از شما عذر می‌خواهم و امیدوارم عذر مرا پذیرید که خانه شما را بدون اجازه استفاده کردیم؛ ثانیاً هر خسارتنی که به منزل شما وارد شده باشد، ما آماده پرداخت آن هستیم. از سوی خودم و شما با قرآن کریم استخاره کرده‌ام و در جواب، آیات سوره مبارکهٔ فرقان در صفحات ۳۶۱ و ۳۶۲ ظاهر شد. امیدوارم که آن‌ها را بخوانید و به حال خود و ما بینندیشید. من در خانه شما نماز خواندم و دو رکعت نماز هم به نیت شما خواندم و از خداوند متعال خواستارم که عاقبت به خیر شوید. محتاج دعای شما هستم. برادر یا فرزند شما، سلیمانی.

Subject:	Year:	Month:	Date:	()
محمد استقر بالقرآن في وصفها و وصفه				
مایه آنکه سید رحیم امیری نویسنده این کتاب است				
۱۴۰۷-۱۳۹۶ ارجیوی توزه ۱۵۰۰ میلادی				
و اینم تقدیر حاکم				
من این تقدیرت فریم و مطلع بود رفته				
بر پیشتم مطلع شدم بیان الدین بن عاصی				
عاقبتة المیز بینیم				
شیخ دیلم و صفو				
اینکم او احکم				
۱۴۰۷				
از تصور من و اندیشیدم				
بدین لذتکم ایست هدرا و پنهان برای				
امروز کم تفاصل ای جاهن نهل ای کسی				
حقیکم ترید رم بیت				
۱۴۰۷				
من بینکم بیوی اذنکم				
کنیه ای خارجی ترین چیز رنفه گند				
Subject: Year: Month: Date: ()				
اسمه امیری و قلم سعد علیم				
آن افقتم غیر ایس حاکم سیدی (عینیت کو خوا)				
آن و من هدمند ای ای اهل سنتی کل العالم				
یعنیا ایتم لا توقت هر چیز، آن شیوه داشت				
آن طلب این برسی نعمت به ملت رسول الله (ص)				
من منع اشتاد... نعل فی طریق				
و اینست همی بجهة احترم شیوه، این است				
تحب اهل بیت علیهم السلام، آن ای من کران				
اکثر ع و متعی خیار و میست ای و میست				
میست است ای و ای میست.				
او ای تقدیر را در صورت تقبل عذرها استقر				
من بینکم بیوی اذنکم				

دست نوشته شهید

توصیه حاج قاسم به ازدواج مجدد همسر شهدا

همسر یکی از شهدا نقل می‌کرد: « حاج قاسم بسیار از ازدواج مجدد همسران شهدا خوش حال می‌شد و تشویق به این کار می‌کرد. هر چند در جامعه برخی که نمای مذهب هم دارند، خیلی برخورد بدی با این همسران می‌کنند... می‌دانم هدفمان درست است؛ اما توان تحمل صحبت‌ها و کنایه‌های مردم را ندارم. خیلی به هم می‌ریزم. »

سپاه بهشت است

والله، نه به عنوان اینکه من یک سپاهی‌ام، گرچه من از ارادتمندان سپاه هستم: سپاه که امروز در بعضی جاها در معرض آماج تهمت و افترا، به دلیل دفاع از انقلاب، قرار می‌گیرد، در کنار دیگر نیروهای مسلح که آن‌ها هم عزیز و ارزشمند هستند، پیوسته در دفاع از ملت و پیوسته در دفاع از این انقلاب و پیوسته در دفاع از ارژش‌های این انقلاب، سینهٔ خودش را سپر کرده و در تقدیم فرماندهان، خودش را در صف اول شهادت و در معرض شهادت قرار داده است، سپاه مجموعه‌ای از منتظران شهادت است.

مردم! به اعمال من و امثال من نگاه نکنید. سپاه بهشت است که استشمام می‌شود. سپاه معراج شهداست. سپاه معراج مجاهدین است. سپاه محبوب امام علیه السلام است. امام علیه السلام نگاه کرد به سپاه و فرمود: «من دست شما را می‌بوسم که دست خدا بالای آن است و اگر سپاه نبود، کشور نبود.» نگاه کرد به جبهه‌های سپاه و نیروهای مسلح و فرمود: «آن‌ها چه می‌کنند و بهتر است دم فربیندم و خاضعانه و خاشعانه عرض کنم: اللَّـمَّا عَلَيْكَ يَا خاصَّةَ أَوْلِيَاءِ اللهِ.»

در جمع سپاه، در میان سپاه، هزاران اولیای خاص خدا قرار دارد که ما آن‌ها را نمی‌شناسیم.

شهید سردار سلیمانی

باب چهارم: استغنا

می‌گفت: «اگر می‌خواهی دردمند نشوی، دردمند شو! دردی که خنکای وجودت را در گرمای سوزنده غیر طاقت است، دردی که گرمای وجودت در سرمای جان‌گاه باشد. همه دردها درد نیستند و همه بلاها بلا نیستند. چه بسیار دردهایی که دوای دردند و چه بسیار بلاهایی که در حقیقت باید خودت را به او بسپاری و رضایتش راعین نعمت و لطف و محبت بدانی.»

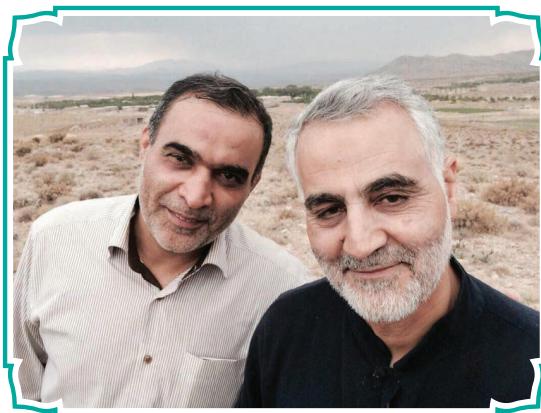
در مرحله «معرفت» انسان بر اثر رهایی از تعلقات و اعتبارها، از وسائل مادی بی‌نیاز شده و از تجلیات صفاتی حضرت حق سبحانه بهره‌ورشود.

شهیدی که همسرش واسطه شهادتش شد

زمان جنگ حسین بادپا هم رزم من بود و خیلی دوستش داشتم. الان او مفقودالاثر است. همشهری بودیم. برای اینکه بباید اینجا، خانمش را واسطه کرد و این خیلی مهم است که زن انسان واسطه شود برای مجاهدت شوهرش، بباید و التماس کند و بگوید: «قبول کن شوهر من به جبهه بباید و شهید شود.» این خیلی حرف مهمی است. نشان می‌دهد که هدف خیلی بالارزش است. حسین بادپا بار اول زنش را واسطه فرستاد. بار دوم خودش آمد. من خیلی دوستش داشتم. برای بار چهارم نمی‌گذاشتم بباید. مجدداً خانمش را واسطه کرد و گفت: «تو پیش فلانی آبرو داری. برو واسطه شو تا بگذارد من بروم.» این ماجرا در ایام فاطمیه سال قبل بود. بعد هم به اینجا آمد و شهید شد.

شهید سردار سلیمانی

دعایی که از زبان یک مادر شهید مستجاب شد

یکی از رزمندگان لشکر ۴۱ ثارالله که نمی‌شناختمش با خنده‌رویی به من گفت: «این بندۀ خدا را نمی‌شناسم؛ ولی حسین (حسین بادپا) شهید نمی‌شود. این را شهید یوسف الهی گفته.» حاج قاسم گفت: «نه. اگر آن کسی که باید برایش دعا کند، دعا کند، شهید می‌شود.»

به محض اینکه حاج قاسم این جمله را گفت، حسین بادپا خشکش زد و رو به من گفت: «ابراهیم، حاجی چه گفت؟» جملۀ حاج قاسم را برایش تکرار کرد: « حاجی گفت اگر آن کسی که باید برایش دعا کند، دعا کند، شهید می‌شود.»

آن شب زمانی که به خانه حاج حسین بادپا برگشتیم، او دوباره از من پرسید: « حاج قاسم چه گفت؟» دوباره جملۀ سردار سلیمانی را تکرار کرد. بعد از آن حدود چهار یا پنج بار حسین این را از من پرسید. بعد از مدتی حاج حسین بادپا رو به من گفت: «ابراهیم، حاج قاسم از غیب خبر دارد.» گفتم: «یعنی چه که از غیب خبر دارد؟» حاج حسین گفت: «من خوابی دیده بودم که این خواب راتا به حال برای کسی تعریف نکرده‌ام.» پرسیدم: «چه خوابی؟» حاج حسین گفت: «چندی قبل خواب شهید کاظمی را دیدم که پیغام شهید یوسف الهی را برایم آورد و گفت تو شهید نمی‌شوی.»

در خواب به شهید کاظمی گفتم: «دعا کن من هم بیایم پیش شما و خدا مرا به شما برساند». ولی شهید کاظمی دعا نکرد. گفتم: «باشد دعا نکن. من دعا می‌کنم، تو آمین بگو.» گفتم: «خدایا من را به شهدا برسان.» شهید کاظمی آمین نگفت و فقط به صورتم نگاه کرد و خندید.

حاج حسین رو به من ادامه داد: «ابراهیم، حاج قاسم از کجا فهمید که این حرف را گفت؟»

حسین بادیا بعد از این خواب، درست کمتر از یک ماه قبل از شهادتش به مزار شهید کاظمی رفت و آنجا با پدر و مادر این شهید دیدار کرد. آنجا از مادر شهید کاظمی خواست برای عاقبت به خیرشدنش دعا کند و مادر شهید کاظمی در حالی که دست هایش را رو به آسمان گرفته بود، از خدا عاقبت به خیری حاج حسین را خواست و دعا کرد.

این گونه دعای مادر شهید در حقش مستجاب شد!

سید ابراهیم، همزم شهید

بوسیدن پای مادر

مادر حاج قاسم سلیمانی که از دنیا رفتند، پس از چند روز، با جمعی از خبرنگاران تصمیم گرفتیم برای عرض تسلیت به روستای قنات ملک برویم. با هماهنگی قبلی، روزی که سردار هم در روستا حضور داشتند، عازم شدیم. وقتی رسیدیم، ایشان را دیدیم که کنار قبر مادرشان نشسته و فاتحه می خوانند. بعد از سلام و احوالپرسی، به ما گفت: «من به منزل می روم. شما هم فاتحه بخوانید و بیاید.» بعد از قرائت فاتحه، به منزل پدری ایشان رفتیم. برایمان از جایگاه و حرمت مادر صحبت کرد و گفت: «این مطلبی را که می گوییم، جایی منتشر نکنید.» گفت: «همیشه دلم می خواست کف پای مادرم را ببوسم؛ ولی نمی دانم چرا این توفیق نصیبم نمی شد. آخرین بار، قبل از مرگ مادرم که اینجا آمدم، بالاخره سعادت پیدا کردم و کف پای مادرم را بوسیدم. با خودم فکر می کردم حتماً رفتنی ام که خدا توفیق داد و این حاجتمن برآورده شد.»

سردار در حالی که اشک جاری شده بر گونه هایش را پاک می کرد، گفت: «نمی دانستم دیگر این پاهای خسته را نخواهم دید تا فرصت بوسیدن داشته باشم.»

درس تواضع

زمانی که در جنوب شرق مأموریت داشتیم، شب به یک پاسگاه ژاندارمری رفتیم که روستا بود و قرار بود صبح برای شناسایی حرکت کنیم. آن شب، به علت کمبود جا باید حدود ۱۴ نفر در یک اتاق می‌خوابیدیم؛ درحالی‌که فقط یک تخت سر بازی در آن اتاق بود. من به گمان اینکه سردار حاج قاسم سلیمانی برای استراحت به اتاق دیگری می‌رود، قبل از ورود بقیه، روی تخت دراز کشیدم. زمانی که حاج قاسم را در حال ورود به اتاق دیدم، از جا بلند شدم؛ اما حاج قاسم آمد داخل همان اتاق و از من خواست سرِ جایم دراز بکشم. من با اصرار خواستم ایشان به جای من روی تخت بخوابد؛ اما خطاب به من گفت: «من فرمانده تو هستم و به تو امر می‌کنم همان جا بخوابی.» آن شب، حاج قاسم با وجود کمبود جا، با سختی خوابید و به ما درس‌های بزرگی داد.

سردار حسین فتاحی

مادری که خودش قبر کند

یادم هست مادری بود در یکی از روستاهای به نام «خانوک». شوهر و سه پسرش در جنگ بودند. یک پسرش به نام زادخوش که شهید شد، اجازه نداد کسی قبر را حفر کند. خودش آمد این قبر را کنند، این زن وقتی خسته شد، دخترهاش را صدازد که کمکش کنند. قبر پسرش را که ۱۷ ساله بود کنند و بعد این پسر را توانی قبر گذاشت و دفن کرد و شوهر و دو پسر دیگرش را روانه جبهه کرد. عجیب بود این صحنه.

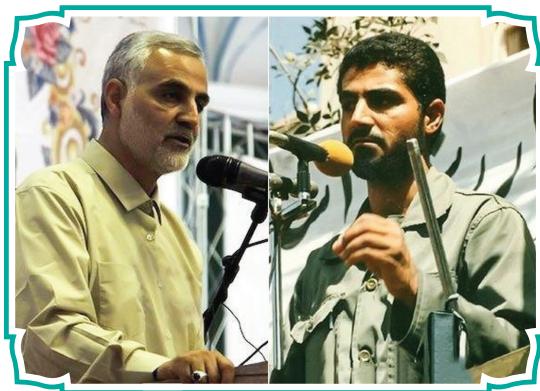
شهید سردار سلیمانی

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

واکنش حاج قاسم به بازرسی قبل سخنرانی

قبول کرده بود سخنران یادواره شهدای یک روستا باشد. وقتی متوجه شد برای مراسم مردم را بازرسی می‌کنند، گفت: «با این وضعیت سخنرانی نمی‌کنم؛ مگراینکه دست از بازرسی مردم بردارید.»

آیت‌الله العظمی خامنه‌ای ط: سرآمد همه روحانیون

مردم، از من قبول کنید! من عضو هیچ حزب و جناحی نیستم و به هیچ طرفی جز کسی که خدمت می‌کند به اسلام و انقلاب تمایل ندارم؛ اما این را بدانید: والله! علمای شیعه را تماماً و از نزدیک می‌شناسم. الان ۱۴ سال شغل من همین است. علمای لبنان را می‌شناسم، علمای پاکستان را می‌شناسم، علمای حوزهٔ خلیج فارس را می‌شناسم. چه شیعه و چه سنی، والله! اشهد بالله! سرآمد همه این روحانیت، این علماء از مراجع ایران و مراجع غیر ایران، این مرد بزرگ تاریخ، یعنی آیت‌الله العظمی خامنه‌ای ط است.

من با خیلی از علمای شیعه مکاتبه و از نزدیک مراوده دارم و می‌شناسم آن‌ها را، ارادت داریم، دنبال تبعیت مردم از آن‌ها هستیم؛ اما اینجا کجا، آنجا کجا؟! بین ارض و سما فاصله داریم. در حکمت این مرد، در اخلاق این مرد، در دین این مرد، در سیاست‌شناسی این مرد، در ادارهٔ حکومت این مرد دقت کنیم و در بازی‌های سیاسی، مرزهای خودمان را تفکیک کنیم. آدم‌ها می‌آینند و می‌روند. آن چیزی که مهم است، اتصال ما به ولایت است. آنچه که مهم است، حمایت ما از این نظام است.

شهید سردار سلیمانی

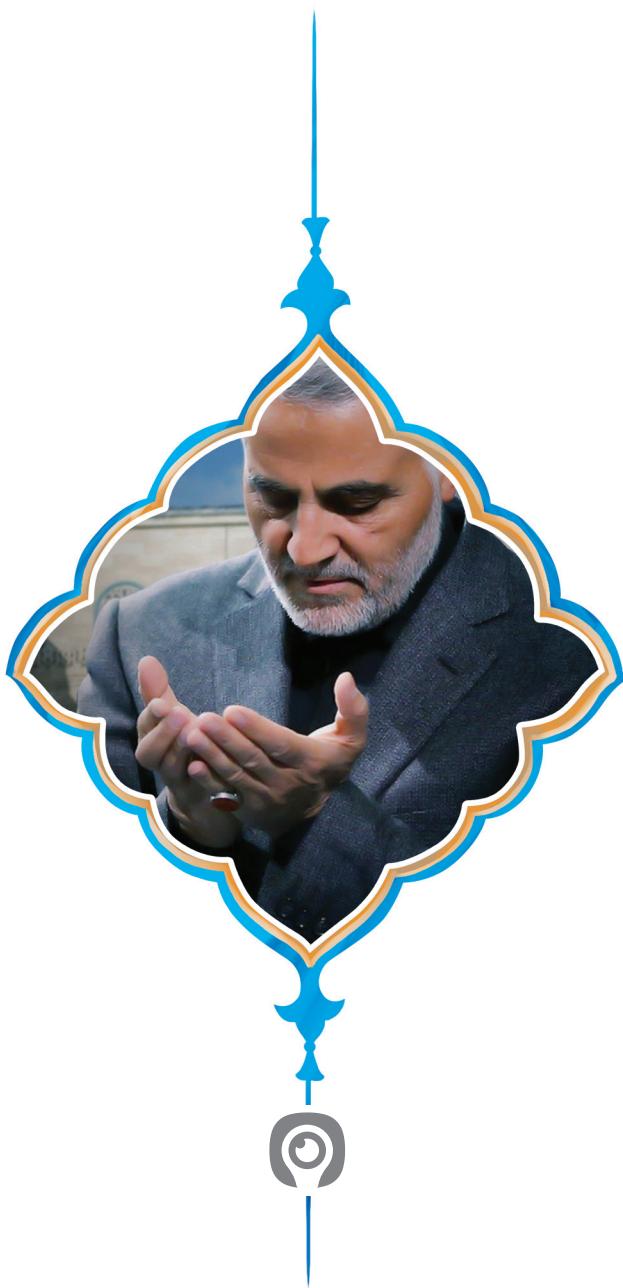

اسکن کنید

باب پنجم: توحید

می‌گفت: «شرط رسیدن به شهادت، دل بریدن از تمام مادیات و تعلقات دنیوی است.» تمام شهدای ما در درجه اول هجرت را از قلب‌های خود آغاز کرده بودند و آن دل بریدن از دل مشغولی‌هایی است که در این راه همچون سدی در هجرت به‌سوی پروردگار شناخته می‌شود.

در این مرحله، انسان ماسوای الهی و کثرات عالم را مستهلك در ذات بی‌مثال الهی می‌بیند و آفتاب درخشندۀ حق را بر عالم و آدم و جهان پیدا و پنهان پرتوافکن می‌بیند.

ما ملت امام حسینیم

ما ملت شهادتیم، ما ملت امام حسینیم. بپرس. ما حوادث سختی را پشت سر گذاشتیم. از اول انقلاب تا حالا ما در همهٔ صحنه‌ها، با تمسک به امام حسین علیهم السلام [پیش رفته‌ایم]، همهٔ پیروزی‌هایمان را از همین راه گرفته‌ایم. با تأسی به امام حسین علیهم السلام و اهل بیت علیهم السلام و اصحاب او تربیت پیدا کرده است این جبهه و روزبه روز تولد جدیدی پیدا می‌کند. دیروز فقط ایران بود و امروز شبعت متعددی به وجود آمده، با تأسی به همین. امروز انصار الله هم در یمن به امام حسین علیهم السلام اقتدا می‌کند.

شهید سردار سلیمانی

نماز وسط کاخ کرملین

به کاخ کرملین رفته بود و با پوتین قرار داشت. تاریخیس جمهور روسیه بررسد، وقت اذان شده بود. حاجی هم بلند شده و اذان و اقامه‌اش را گفت. صدایش در سالن پیچیده بود و بعد هم به نماز ایستاده بود. همه نگاهش می‌کرده‌اند. می‌گفت در طول عمرش همچنین لذتی از نماز نبرده بوده است. پایان نماز هم پیشانی اش را روی مهر گذاشته بود و به خدای خودش گفته بود: «خدایا، این بود کرامت تو: روزی در کاخ کرملین برای نابودی اسلام نقشه می‌کشیدند، حالا من قاسم سلیمانی آمدم اینجا نماز خواندم.»

مهم‌ترین چیزی که باید ترویج کنیم

ما که امروز مسئولیتی بر دوش داریم در میدان‌های گوناگون، این مسئولیت را با تمام جانمان به این دلیل باید انجام بدھیم که امروز مصدق حقیقی و اسلام مجسم [نظام جمهوری اسلامی است]. چطور می‌گویند امیرالمؤمنین علی‌الله‌آل‌عاصم قرآن ناطق بود، امروز اسلام مجسم، نظام جمهوری اسلامی است و همان چیزی است که امام حسین علی‌الله‌آل‌عاصم به خاطر آن جان داد. همه ارزش‌ها را و همه آن انسان‌های بزرگ را که داد، فرمود: «رَبَّنَا تَقْبَلْ مِنَّا هَذَا الْقُربَانُ».»

این ارزش است. برای این جمع شدیم، برای این لباس پوشیدیم، برای این توی میدان‌ها وجود داریم. حالا چه کسی چه می‌گوید، مهم نیست، اهمیتی ندارد. اینکه توی خط باشیم، توی راه باشیم، پشت سر حرکت کنیم، تندتر نرویم، کندتر نرویم، این اهمیت دارد.... اشکال ندارد انسان حُب یک کسی را بیشتر داشته باشد [یا] حب کسی را کمتر داشته باشد؛ اما اصول را نباید خدشه دار کند. این حُب نباید بر اصول اثر بگذارد. اگر اثر گذاشت، من خود باخته آن شخصم.

شهید سردار سلیمانی

جمهوری اسلامی
جمهوری اسلامی
جمهوری اسلامی
جمهوری اسلامی

حساسیت و سط جنگ شهری

وقتی جنگ به قسمت شهری کشیده شد، برخی به ناچار وارد منازل مردم شدند. ایستاد به سخنرانی برای نیروها: «اگر به شهر شما حمله شود، دوست دارید وارد خانه‌تان شوند؟ خیلی باید مراقبت کنید از حق‌الناس. حتی اگر وسیله‌ای به اشتباه جابه‌جا شده، بگذارید سر جایش. خدا از شما امتحان می‌کیرد، از امتحان سرپلند بیرون بیایید.»

دیدار پدر و دختر در منزل شهید

چهار ماه از شهادت پدرم در منا می‌گذشت. خانواده شهید مغنية به همراه دختر حاج قاسم آمدند منزلمان برای عرض تسلیت. چون از لبنان با آن‌ها آشنا بودیم و خیلی وقت بود هم‌دیگر را ندیده بودیم، دل‌تنگ بودیم. یک‌دفعه دیدیم زنگ در را می‌زنند. تعجب کردیم، قرار نبود مهمان داشته باشیم. رفتم در را باز کردم و با تعجب و بهت دیدم حاج قاسم سلیمانی پشت در ایستاده‌اند. کاملاً غیرمنتظره و ناگهانی بود و اصلاً انتظارش را نداشتم. خیلی خوش حال بودیم. از نوع واکنش دختر سردار هم متوجه شدیم چهار ماه است که پدر را ندیده و بعد از چند ماه هم‌دیگر را دیدند.

زهرا رکن‌آبادی، دختر شهید رکن‌آبادی

خودش رانم دید

می خواستند عکس یادگاری بگیرند. از ماشین پیاده شد.
یک گروه دیگر برای دومین بار از ماشین پیاده اش کردند برای
عکس گرفتن.

دفعه سوم یک خانم خواست عکس بگیرد با حجاب نامناسب.
پیاده شد و با او هم عکس گرفت. آن خانم گفت: «باور
نمی کردم با من عکس بگیرد. از امروز سعی می کنم حجابم را
درست کنم».

رفتار حاج قاسم هنگام سیل و زلزله

با ابو مهدی المهندس و بچه های حشد الشعوبی آمده بود شادگان
برای کمک به سیل زده ها. برایشان سفره انداختیم. تک تک
نیروها و محافظها را به اسم صدا زد که بیایند سر سفره. برایشان
لقمه می گرفت و می گذاشت دهانشان، مثل مادر.

رفتار
حاج قاسم

زنگ یعنی...

من آن زمان در دیرالعدس دیدم صدای خیلی برجسته‌ای می‌آید. سید ابراهیم صدرزاده خیلی صدای مردانه‌ای داشت، مثل داش مشتی‌های تهرانی. من او را نمی‌شناختم. وقتی از پشت بی‌سیم حرف می‌زد، گفتم: «او کیست که از تهران آمده و در تیپ فاطمیون جای گرفته است؟» حسین گفت: «سید ابراهیم!» وقتی از دیرالعدس برمی‌گشتیم، از حسین سؤال کردم: «این سید ابراهیم کیست که با این صدای بلند و مردانه صحبت می‌کرد؟» سید را نشان داد گفت: «این!»

یک جوان رشید باریک که خیلی تودل برو بود و آدم لذت می‌برد نگاهش کند. من واقعاً عاشقش بودم. پرسیدم چطور به اینجا آمده است. این جوان چون ما راه نمی‌دادیم بیاید، رفته بود مشهد و در قالب فاطمیون و به اسم افغانی ثبت‌نام کرده و به اینجا آمده بود. زرنگ به این می‌گویند. زرنگ به من و امثال من نمی‌گویند. زرنگ فردی نیست که به دنبال مال جمع کردن و گول‌زن می‌گردد. زرنگ و باذکاوت شخصی است که فرصت‌ها را به این شکل به دست می‌آورد. زرنگ یعنی کسی که فرصت‌ها را به نحو احسنت استفاده می‌کند. چرا او این کار را کرده؟ چون خیلی قیمت دارد. خدا کسی را که در راهش جهاد می‌کند، دوست دارد: «فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا».

شهید سردار سلیمانی

حسین پسر غلامحسین

نzd من آمد. اورکت روی دوشش بود. یکی از مشخصه‌های جنگ، اخلاص در همه‌چیز بود: اخلاص در بیان، اخلاص در عمل، اخلاص در فکر. اورکتش روی دوشش بود و جوراب پایش نبود. من نگاه کردم به او. شاید منظوری هم از نگاه‌هم نداشتم. خندید. من این خنده در ذهنم باقی‌مانده. گفت: «می‌دانم چرا نگاه کردی. برای اینکه اورکت روی شانه‌های من است و جوراب پاییم نیست.» گفت: «من داشتم نماز می‌خواندم با همین حال، گفتم شما کارم داری. آمدم جورابیم را پاییم کنم، اورکتم را تنم کنم، به خودم گفتم: حسین، پسر غلامحسین، تو پیش خدا این طور رفتی، پیش فلانی هم این‌گونه می‌روی.»

شهید سردار سلیمانی

بهشتیانی که بهشت مشتاق دیدارشان است

من اعتقادم این است: قله تربیت دینی و اخلاقی ما، دفاع مقدس بود... . من معتقدم امام زمان علیه السلام که ظهور بکنند، حکومتی که ایجاد بکنند، قله آن حکومت، آن دوره‌ای بود که در دفاع مقدس ما، در بخش‌ها و حالات اتفاق افتاد... . من با تمام وجودم اعتقادم این است که جنگ ما مملو بود از بهشتیانی که بهشت مشتاق دیدارشان بود... .

شهید سردار سلیمانی

رفق خوشبخت ما

تن هایی که با حاجی تنها نبودند

کربلای پنج، نه راه پیش داشتیم و نه راه پس. شده بود نبرد تن و تانک. نمی‌دانم از کجا رسید. سوار بر موتور و آربی‌جی به دست. با دیدنش جان گرفتیم، آن قدر جنگیدیم که تانک‌های دشمن عقب‌نشینی کردند.

۲۶

اسکن کنید

باب ششم: حیرت

می‌گفت: «مقام شهید مرا به تعجب و امی دارد. سؤال جوانان در رابطه با شهدا و فرهنگ شهادت و شوق آن‌ها برای مدافعان حرم شدن مرا به حیرت و اداشته.» هرچه به شهادت نزدیک‌تر می‌شد، به این حیرت افزوده می‌شد. قلّه شهادت را ذوب‌شدن در معارف و ولایتمداری می‌دانست.

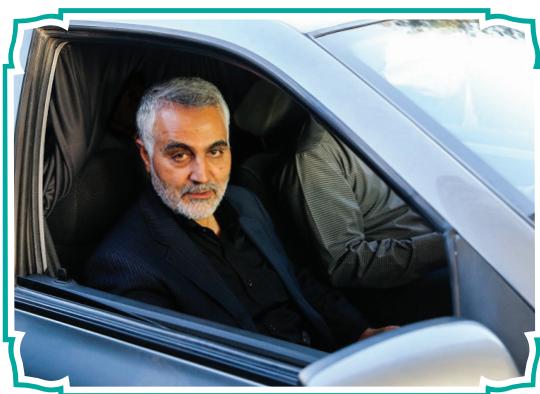
انسان در این مرحله، از خویشتن و ماسوای خود، یعنی از عالم آفاق و انفس، غافل و بی‌خبر می‌شود و نمی‌داند که این عوالم باقی‌اند یا فانی. قلب سالک محل بارقه‌های اسرار و رموز الهی و رازهای غیبی است و حقایق مرموز معنوی برزبانش جاری می‌شود.

اگر ماشین نفرستید، خودم می‌آیم

وقتی از مکتب حاج قاسم صحبت می‌کنیم، معنایش خطرپذیری است. همیشه به دهان مرگ می‌رفت. در جنگ ۳۳ روزهٔ جولای سال ۲۰۰۹ از تهران آمد دمشق. بعد با ما تماس گرفت و گفت: «من می‌خواهم ببایم ضاحیهٔ جنوبی پیش شما.» گفتیم: «یعنی چه؟! اصلاً چنین چیزی امکان ندارد. همهٔ پل‌ها را زده‌اند، راه‌ها بسته‌اند، هوایپماهای جنگی اسرائیل هر هدفی را می‌زنند، شرایط کاملاً جنگی است. اصلاً نمی‌شود به ضاحیه و بیروت رسید.» اما حاج قاسم اصرار کرد و گفت: «اگر ماشین نفرستید، خودم راه می‌افتم و می‌آیم!» پافشاری کرد و خودش را رساند به ما و تمام مدت هم کنار ما ماند.

سید حسن نصرالله

دخترانی به نام شهدا

من رفتم بندرعباس صحبت کنم. چند تا دخترآمدند پیش من گفتند: «فلانی، ما هرکدام نامی برای خودمان گذاشته‌ایم.» ندیدند همت را، ندیدند باکری را، ندیدند خرازی را. گفتند: «نام این خانم باکری است. ما او را به نام باکری صدای کنیم. او متبرک کرده خودش را به نام باکری. نام این خرازی است، نام این کاظمی.» بعد این دختر به من گفت: «من وقتی سر سفره می‌نشینم، حس می‌کنم مهدی باکری سر سفره ما نشسته است.» کجا چنین چیزی وجود دارد؟ این آن اتصال است. یکی از برجستگی‌های جنگ ما این بود که قله‌های آن، قله‌های مطهر و مرتفعی بود. اگر قله مرتفع بود، دامنه زیبا می‌شد، دامنه سرسبزی‌شود، چشم‌های جوشان از دامنه سرازیر می‌شد. این قله برجسته اثری جدی گذاشت.

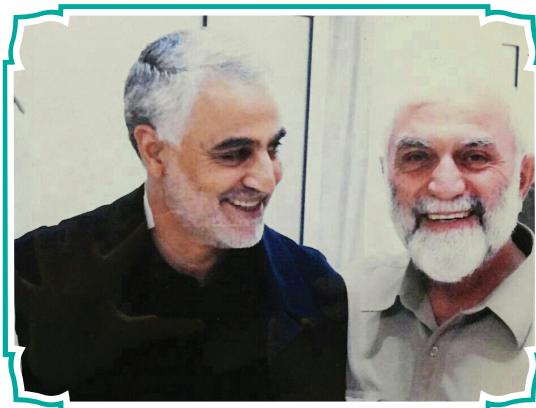
شهید سردار سلیمانی

آخرین عکس یادگاری

من آخرین لحظه‌ای که شهید همدانی را دیدم، چند ساعت قبل از شهادتش بود. یک حالت جوانی در وی دیدم. او بسیار صبور بود. تا کسی به این شهید نزدیک نمی‌شد، پی به شخصیتش نمی‌برد. من در دوران دفاع مقدس زیاد نزدیکش نبودم؛ اما در سوریه توفیق شد از نزدیک با ایشان آشنا شوم.

حاج قاسم افزود: «در لحظه آخر که شهید همدانی را دیدم، تکانی خوردم. احساس کردم او از شهادت خود مطلع است. بعداً وقتی با خانواده‌اش صحبت کردم، یقین پیدا کردم که واقعاً از شهادت خود مطلع بود. با خنده به من گفت: 'بیا عکسی بگیریم، شاید آخرین عکس ما باشد'، وقتی این حرف را زد، تکان خوردم.»

شهید سردار سلیمانی

وقتی ورق برگشت

داععش به دروازه‌های اربیل رسیده بود و بیم آن می‌رفت که شهر عن قریب اشغال شود. بازمانی می‌گوید: «من پس از حمله داععش با آمریکایی‌ها، ترکیه، انگلیس، فرانسه و حتی عربستان تماس گرفتم. همه مقامات این کشورها در جواب گفتند فعلًاً هیچ کمکی نمی‌توانند بکنند.» بازمانی چنین ادامه می‌دهد:

من فوراً با مقامات ایرانی تماس گرفتم و به آن‌ها صریحاً گفتم شهر در حال سقوط است. اگر نمی‌توانید کمکی کنید، ما شهر را تخلیه می‌کنیم. مقامات ایرانی شماره تماس قاسم سلیمانی را به من دادند و گفتند: «حاج قاسم نماینده تمام الاختیار ما در مبارزه با داععش است.» سریع با حاج قاسم تماس گرفتم و اوضاع را دقیقاً شرح دادم. ایشان به من گفت: «من فردا، بعد از نماز صبح، اربیل هستم.» به او گفت: «فردا دیر است. همین حالا بباییید.» گفت: «کاک مسعود، فقط امشب شهر را نگه دار.» فردا صبح حاج قاسم در فرودگاه اربیل بود. من به استقبالش رفتم. حاجی با ۵۰ نفر از نیروهای مخصوصش آمده بود. آن‌ها به سرعت به محل درگیری رفتند و نیروهای پیشمرگ را سازماندهی دوباره کردند. در عرض چند ساعت ورق به نفع ما برگشت. در ضمن کمک‌های تسليحاتی ایران نیز برای ما رسید.

حاج قاسم چند نفر از نیروهایش را برای مشاوره نظامی در اربیل گذاشت و خودش به کربلا بازگشت. ما بعدها یک فرمانده داعش را سیر کردیم و ازاو پرسیدیم شما که در حال فتح اربیل بودید، چگونه یکباره عقب نشستید؟ این اسیر داعشی به ما گفت: «نفوذی های ما در اربیل خبر دادند قاسم سلیمانی در اربیل است؛ روحیه افراد ما به هم ریخت و عقب نشستیم ...».

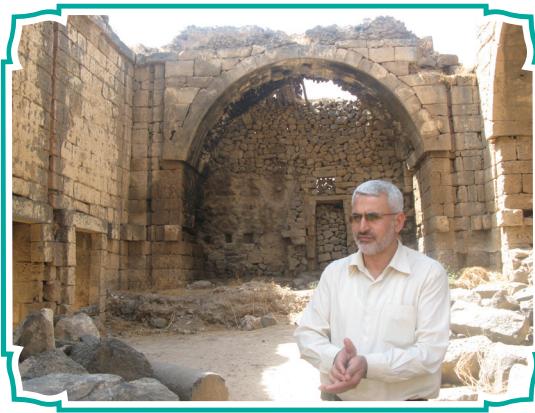
مسعود بارزانی، رئیس وقت اقلیم کردستان

بزرگی بدون مرز

شهید شاطری خیلی برای حاجی محترم بود. درباره اش می‌گفت: «بزرگی اش وقتی نمایان شد که رفت. آن وقت شما باید می‌رفتید جنوب لبنان و می‌دیدید. مسیحی‌ها برای کمتر شهیدی در کلیساها خودشان و مناطق خودشان می‌آیند مجلس بگیرند. تمام مذاهب و ادیانی که در جنوب وجود داشتند، برای شهید شاطری مراسم گرفتند.»

شهید سردار سلیمانی

رقص خوشبخت ما

وقتی شهید سلیمانی نتوانست مانع شهادت فرمانده گردان شود

فرمانده گردانی داشتیم به نام ماشاءالله رشیدی. شب عملیات کربلای پنج، او آمد وارد عملیات بشود، اما گردان نرسیده بود. نشستیم با هم حرف می‌زدیم. او قصه‌ای تعریف کرد. فرمانده گروهانی داشت به نام زکی‌زاده که دو روز پیش شهید شده بود. گفت: «من و زکی‌زاده با هم عهد بستیم هر کدام مان زودتر شهید شد، وارد بهشت نشود تا دیگری بباید. دیشب زکی‌زاده را خواب دیدم، به من گفت: 'ماشاءالله مرا دم در نگه داشتی، چرا نمی‌آیی؟'»

وقتی رشیدی این را گفت، فهمیدم شهید می‌شود. نگهش داشتم، گردان رفت و در گیر خط شد و من مجبور شدم او را بفرستم. بلا فاصله شهید شد!

شهید سردار سلیمانی

حس سیدحسن نصرالله درباره حاج قاسم

من همیشه حاضر بودم جانم را فداییش کنم. یک روز من مشغول نماز بودم. بعد از پایان نماز و موقع تعقیبات، این چیزی که می‌گوییم به ذهنم رسید: اینکه ملک‌الموت، البته به فرض، پیش از آمد و می‌گوید: «دارم به ایران می‌روم تا جان قاسم سلیمانی را بگیرم. ولی خداوند متعال استثنای قائل شده و گفته بیایم سراغ تو و بگوییم گزینه دیگری برای به تأخیرانداختن قبض روح قاسم سلیمانی هست و آن این است که جان تو را بگیریم.» من در اثنای این فرضیات داشتم با خودم فکر می‌کردم که به ملک‌الموت چه می‌گوییم. قطعاً به او خواهم گفت: «جان من را بگیر و او رها کن. حاج قاسم سلیمانی را رها کن.»

سیدحسن نصرالله

رفاقت خوشبخت ما

باب هفتم: فقر و غنا

برای شهادت ثانیه‌شماری می‌کرد. خود را فقیر دعای همه می‌دانست. از فرزندان شهدا تا آهوان بیابان التماس می‌کرد شهادت را، التماس می‌کرد به فرزندان شهدا که برای شهادتش دعا کنند.

در این مرحله، انسان به مقام تجلی ذاتی حق دست یافته و تنها «هستی مطلق» و «وجود ناب» را شهود می‌کند و به فنا مطلق می‌رسد. در این مرحله وحدت تمام الهی در فنا تام سالک به او روی می‌آورد.

لـكـنـكـنـيـد

حق انگشت را ادا کنید

گفتم: « حاج قاسم می‌شود انگشت‌تان را به من بدهید؟ » ایشان سرشان را پایین انداختند و لبخند زدند. دوباره گفتم: « می‌شود انگشت‌تان را به من بدهید؟ » پرسیدند: « از کدام شهر آمدی؟ » من هم خودم را معرفی کردم و گفتم: « از مشهد آمده‌ام ». ایشان انگشت‌ش را درآورد و به من داد و گفت: « انگشت‌نم را به تو می‌دهم؛ اما باید حق آن را ادا کنی! »

زینب دختر شهید محرابی می‌گوید: « از این حرف متعجب شدم، از ایشان پرسیدم: حاج قاسم یعنی چه که حق انگشت را ادا کنم؟ » خنده دید و گفت: « یعنی باید هر بار که به حرم امام رضا علیهم السلام رفته، برای شهادتم دعا کنی ». یک باره دلم لرزید، بی اختیار دستم را به سمتشان دراز کردم و گفتم: « انگشت را نمی‌خواهم. شما باید باشید، شما محور مقاومتید، بازوی آقا هستید، صد نفر مثل من و بچه‌های شهدا شهید بشویم، هیچ اتفاقی نمی‌افتد؛ اما شما باید باشید ». »

هجرت شهدا قبل از شهادت

آن پدر شهید را که به اسم می‌شناسم، وقتی می‌خواست با دختر خودش خداحافظی کند، دستش را روی صورت دخترش مالید، بعد رویش را برگرداند طرف دیگر. همسرش از او سؤال کرد: «چرا نمی‌بینیدش؟» گفت: «می‌ترسم او مرا بگیرد و مرا زمین گیرکند.»

شهید سردار سلیمانی

آب دادن به اُسرا

کارمان تمام شد. تابستان بود و هوا هم خیلی داغ. بچه‌ها آب آوردند. در همین لیوان‌های پلاستیکی جبهه‌ها که قرمز بود، ریختند و خوردیم. بعد لیوان را به میرزاپی دادم و برگشتم. دیدم که آب نخورد و از یک بسیجی که مراقب اسرا بود، پرسید: «به این‌ها آب داده‌اید؟» بسیجی گفت: «آب نداریم. بعد آب می‌دهیم.» از دور نگاه می‌کدم. میرزاپی به سوی اسرافت. لیوان آب را به دست اولین اسیر داد. برادر بسیجی اعتراض کرد و گفت: «اگر عراقی‌ها ما را اسیر کرده بودند، به ما آب می‌دادند؟» صدای میرزاپی راشنیدم که گفت: «ما با آن‌ها فرق داریم. مارهبری مثل امام خمینی علیه السلام داریم.»

شهید سردار سلیمانی

حفظ کردن قرآن روی صندلی عقب

سرزده آمد به جلسهٔ قرآن روستا. مثل بقیه نشست یک گوشه و شروع کرد به خواندن، از حفظ. پرسیدم: «شما با این همه مشغله چطور فرصت حفظ قرآن داشتید؟» گفت: «در مأموریت‌ها فاصله بین شهرها را عقب ماشین می‌نشینیم و قرآن می‌خوانم.»

رزمنداهی که برای غبارروبی ضریح رفت

یک بار که حاج قاسم به بارگاه امام رضا علیهم السلام مشرف شد، هم زمان با غبارروبی بود. در غبارروبی فقط علماء می‌توانستند داخل ضریح مطهر حضور پیدا کنند. حاج قاسم حال ارتباط با حضرت رضا علیهم السلام پیدا کرده بود و اشک می‌ریخت. غبارروبی که تمام شد، به دلم افتاد این مرد که ایستاده و برای امام رضا علیهم السلام اشک می‌ریزد، به حرم اهل بیت علیهم السلام خدمت کرده است، او خادم واقعی است. به ذهنم رسید برای اولین بار سرم همیشگی حضور علماء داخل ضریح را با حجت و فلسفه نقض کنم. به دوستان گفتم: به حاج قاسم بگویید داخل ضریح مطهر بباید. حال معنوی عجیبی داشت. از جاهایی که ایشان از حضرت رضا علیهم السلام طلب و آرزوی شهادت کرد، همانجا بود.

آیت الله رئیسی

درخواست حاج قاسم از خادم الرضا

شی که حاج قاسم حکم خادمی گرفت، من در مراسم این شعر را خواندم:

ای صفائ قلب زارم، هرچه دارم از تو دارم
تاقیامت ای رضا جان، سرز خاکت برندارم

اتفاقاً شب جمعه هم بود. گفتم برویم آسایشگاه؛ رفقاً دوست دارند
شما را ببینند. گفتند: «باشد برویم.»
داشتیم چای می‌خوردیم، تشکر کردند و با همان لهجه کرمانی
گفتند: «اگر روزی جنازه من آمد توی این حرم، بیا و قول بده دوباره
همان شعر را برای من بخوانی.»

امیر عارف، خادم الرضا

اسکن کنید

باب هشتم: شهادت

می‌گفت من عزادر ابدی ام و همین برای تمنای شهادت کافی است.

ساعت یک و بیست دقیقهً بامداد...

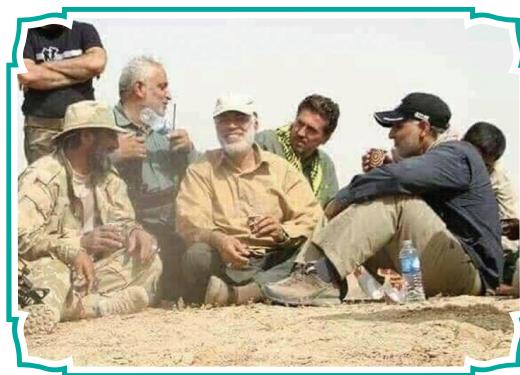
شرط شهیدبودن چیست؟

تا کسی شهید نباشد، شهید نمی‌شود. شرط شهیدشدن شهیدبودن است. اگر امروز کسی را دیدید که بُوی شهید از کلام او، از رفتار او و از اخلاق او استشمام می‌شود، بدانید او شهید خواهد شد. تمام شهدای ما این مشخصه را داشتند: قبل از اینکه شهید شوند، شهید بودند. نمی‌تواند کسی قبل از اینکه علم بیاموزد عالیم شود. شرط عالیم شدن علم‌آموزی است. شرط شهیدشدن شهیدبودن است.

شهید سردار سلیمانی

آخرین جلسه با مدافعان حرم

همه با هم صحبت می‌کنند...، در باز می‌شود و فرمانده بزرگ جبهه مقاومت وارد می‌شود. با همان لبخند همیشگی با یکایک افراد احوال پرسی می‌کند. دقایقی به گفت و گوی خودمانی سپری می‌شود تا اینکه حاج قاسم جلسه را رسماً آغاز می‌کند. هنوز در مقدمات بحث است که می‌گوید: «همه بنویسید، هرچه می‌گوییم بنویسید!» همیشه نکات را می‌نوشته‌یم؛ ولی حاجی این بار تأکید بر نوشتن کل مطالب داشت. گفت و گفت...، از منشور پنج سال آینده، از برنامه تک‌تک گروه‌های مقاومت در پنج سال بعد، از شیوه تعامل با یکدیگر...، کاغذها پر می‌شد و کاغذ بعدی. سابقه نداشت این حجم مطالب برای یک جلسه. آن‌هایی که با حاجی کار کردند می‌دانند که در وقت کار و جلسات، بسیار جدی است و اجازه قطع کردن صحبت‌هایش را نمی‌دهد؛ اما آن روز این‌گونه نبود. بارها صحبت‌ش قطع شد؛ ولی با آرامش گفت: «عجله نکنید، بگذارید حرف من تمام شود...».

رقص
خوشبختان
ما

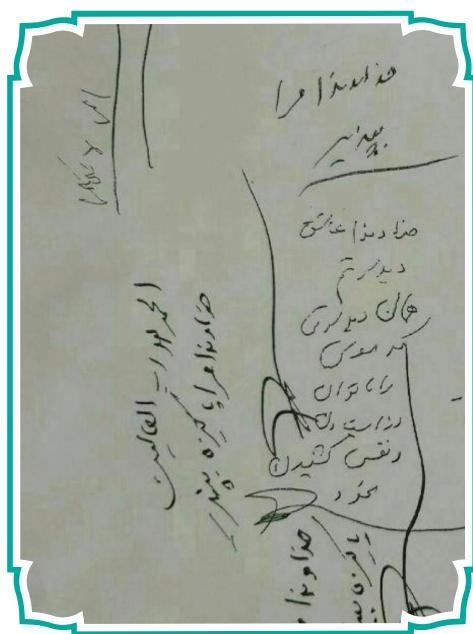
آخرین دیدار حاج قاسم با سید حسن نصرالله

حاجی از بیروت به دمشق برگشت. شخص همراهش می‌گفت که حاجی فقط ساعتی با سید حسن دیدار کرد و خدا حافظی کردند. حاجی اعلام کرد امشب عازم عراق است و همانگی‌هایی انجام شود. سکوت شد. یکی گفت: « حاجی اوضاع عراق خوب نیست، فعلًاً نروید! حاج قاسم بالبخند گفت: «می‌ترسید شهید بشوم!» باب صحبت باز شد و هر کس حرفی زد: «شهادت که افتخار است، رفتن شما برای ما فاجعه است! حاجی هنوز با شما خیلی کار داریم.» اما حاجی رو به ما کرد و دوباره سکوت شد. خیلی آرام و شمرده شمرده گفت: «میوه وقتی می‌رسد، باغبان باید بچیندش. میوه رسیده اگر روی درخت بماند، پوسیده می‌شود و خودش می‌افتد!» بعد نگاهش را بین افراد چرخاند و با انگشت به بعضی‌ها اشاره کرد: «این هم رسیده است، این هم رسیده است....».

آخرین دستنوشته حاج قاسم دو ساعت قبل از شهادت

«اللهی لا تکلني» خداوندا مرا بپذير. خداوندا عاشق دیدارتم، همان دیداري که موسى را ناتوان از ایستادن و نفس کشیدن نمود. خداوندا مرا پاکيزيه بپذير!

رفق خوشبخت ما

نامه حاج قاسم به رفیقش

بسم الله الرحمن الرحيم

عزیز برادرم حسین، پس از سی سال خصوصاً در این بیست سال
که نفس تو پیوسته تنفسم بود، اولین سفر را بدون تو در حال
انجام هستم. در طول سفر بارها بر حسب عادت صدایت کردم.
همه تعجب کردند، در هوای پیما، ماشین و... بارها نگاه کردم،
جایت خالی بود. معلوم شد خیلی دوستت داشته‌ام.

حسین عزیز، تو نسبتی با من داشتی که حتماً فرزندانت با شما
و شما با فرزندانت ندادشته‌ای و فرزندانم هم با من ندادشته‌اند.
همیشه نه تنها از جسم مراقبت می‌کردی، بلکه مراقب روح
هم بودی. اصرار به استراحت، اصرار به خوردن، خوابیدن و...
بیش از احساس یک فرزند به پدرش بود. بیست سال اخیر
پیوسته مراقبت کردی که تمام وقت من صرف اسلام و جهاد
شود و اجازه ندادی وقت من بیهوده هدر رود.

حسین عزیز، خوش حالم از من جدا شدی، خیلی خوش حالم.
اگرچه مدتی از لحظاظ روحی گمشده‌ای دارم، اما از جداسDEN [از]
تو خوش حالم؛ چون طاقت ندادشم تو را از دست بدhem. من همه
عزیزانم را از دست داده‌ام و عزادار ابدی آن‌ها هستم. لحظه‌ای
نمی‌توانم بدون آن‌ها شاد باشم. هر وقت خواستم زندگی کنم
و آرامش داشته باشم، یک صف طولانی از دوستان شهیدم که
همراه‌هم بودند، مثل پروانه دورم می‌چرخیدند و جلوی چشم
هستند.

حسین، بارها که باهم به خطوط مقدم می‌رفتیم، من سعی

می‌کردم تو با من نیایی و تو را عقب نگه دارم. اگرچه هرگز بر زبان جاری نکردم و می‌نویسم برای آینده پس از خودم که خدا می‌داند با هریک از آن‌ها که از دست داده‌ام، چه بر من گذشت و حتی بادپا، جمالی، علی‌دادی را از دست دادم و نگران بودم که تو را هم از دست بدهم. همیشه جلو که می‌رفتم، نگران پشت سرم بودم که نکند گله‌ای بخورد و تو شهید شوی. به این دلیل خوش‌حال هستم که از من جدا شدی، حداقل من دیگر داغ‌دار تو نمی‌شوم و تو زنده از من جدا شدی که خداوند را سپاسگزارم. حسین جان، شهادت می‌دهم که سی سال با اخلاص و پاکی و سلامت و صداقت زندگی ای را فدای اسلام کردی. تو بی‌نظیری در وفا، صداقت، اخلاص و کتمان سر.

حسین، پسرم، عزیزم، برادرم، دوستم، از خداوند می‌خواهم عمری با برکت داشته باشی و حسین پور جعفری را همان‌گونه که بود، با همان خصوصیت تا آخر حفظ کنی. حسینی که برای هر مجاهدی اعم از عراقی، سوری، لبنانی، افغانی و یمنی آشنا بود. او نشانه و نشانی من بود. چه زیبا بود در این چند روز سراغت را از من می‌گرفتند و کسی باور نمی‌کرد همراه نباشی.

حسین عزیز، فقط قیامت است که حقیقت ارزش اعمال معلوم می‌شود و چه زیباست آن وقتی که همه حیران و متحیرند و تو خوش‌حال و خندانی. اجر این خستگی‌ها را آن وقت دریافت خواهی کرد، آن وقت که خانواده و وابستگان به تو نیازمندند و به تو توصل می‌جویند. خداوند اجر جهاد تو برادر خوبم را اجر شهید قرار دهد. به تو قول می‌دهم که اگر رفتم و آبرو داشتم، بدون تو وارد بهشت نشوم.

حسین عزیزم، سعی کن پیوسته تروتازه بودن جهادی را در هر
حالتی در خودت حفظ کنی، اجازه نده روزمرگی روزانه و دنیا یاد
دوستان شهیدت را از یادت ببرد، یاد حسین اسدی، یاد حسین
نصرالله‌ی، یاد احمد سلیمانی، یاد حسین بادپا، یاد که را بگوییم و
چند نفر را بجوییم؟ چرا که فراموشی آن‌ها حتماً فراموشی خداوند
سبحان است.

حسین جان، عمر انسان در دنیا به سرعت سپری می‌شود. ما
همه به سرعت از هم پراکنده می‌شویم و بین ما و عزیزانمان
فاصله می‌افتد. ما را غریبانه در گودال و حفره وحشت که
می‌گذارند، در این حالت هیچ فریادرسی جز اعمال انسان نیست.
چون فقط چراغ اعمالِ مقبول است که امکان روشنایی در آن
خاموشی و ظلمت مطلق را دارد.

حسین عزیز، اجازه نده در هر شرایطی هیچ محبتی بر محبت
خداوند سبحان و هیچ رضایتی بر رضایت خداوند سبحان غلبه
کند.

برادر خوبم، اگر می‌خواهی دردمند نشوی، دردمند شو! دردی
که خنکای وجودت را در گرمای سوزنده غیر طاقت است، دردی
که گرمای وجودت در سرمای جان کاه باشد. عزیز برادرم همه
دردها درد نیستند و همه بلاها بلا نمی‌باشند. چه بسیار دردهایی
که دوای دردند و چه بسیار بلاهایی که در حقیقت خودت را به او
بسیار و رضایتش را عین نعمت و لطف و محبت بدان.

حسین، می‌دانی چه وضعی دارم و آگاهی برغم و اندوه
درونم. می‌دانی چقدر به دعاایت نیازمندم. خوب می‌دانی چقدر
هر اسناکم و ترس همه وجودم را فراگرفته است و لحظه‌ای

رهایم نمی‌کند. اما نه ترس از دشمن و نه ترس از نداشتن، نه ترس از مقام و مکان. تو می‌دانی؛ چون پاره‌ای از وجودم بودی. ترس من از چگونه رفتن است، تو آگاهی به همهٔ آسرارم! دعایم کن و در دعايت رهایم نکن.

ان شاء الله تو و خانواده مجاهد و صبورت همیشه موفق و مؤید باشد. خدا حافظ برادر خوب و عزیزم، دوست و یار با وفا و مهربان و صادق سی ساله‌ام، خدا حافظ!

برادرت قاسم سلیمانی

چراغ راه مکتب سلیمانی

لـكـنـكـنـيـد

وصیت‌نامه شهید سردار سلیمانی

بسم الله الرحمن الرحيم

شهادت می‌دهم به اصول دین

آشہدُ أَن لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَآشہدُ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللَّهِ وَآشہدُ أَنَّ
أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى ابْنِ أَبِي طَالِبٍ وَأَوْلَادِهِ الْمُعْصُومِينَ اثْنَيْ عَشَرَ
أَنَّمَّنَا وَمَعْصُومِنَا حُجَّاجُ اللَّهِ.

شهادت می‌دهم که قیامت حق است، قرآن حق است، بهشت
و جهنم حق است، سؤال و جواب حق است، معاد، عدل، امامت،
نبوت حق است.

خدایا، تو را سپاس می‌گوییم به خاطر نعمت‌هایت!

خداوندا، تو را سپاس که مرا صلب به صلب، قرن به قرن، از صلبی
به صلبی منتقل کردی و در زمانی اجازه ظهورو وجود دادی که
امکان درک یکی از برجسته‌ترین اولیایت را که قرین و قریب
معصومین است، عبد صالحت، خمینی کبیر را درک کنم و
سرباز رکاب او شوم. اگر توفیق صحابة رسول اعظمت، محمد
مصطفیٰ صلوات الله علیه و آله و سلم را نداشتم و اگر بی بهره بودم از دوره مظلومیت
علی بن ابی طالب صلوات الله علیه و آله و سلم و فرزندان معصوم و مظلومش، مرا در همان
راهی قرار دادی که آن‌ها در همان مسیر، جان خود را که جان
جهان و خلق‌ت بود، تقدیم کردند.

باقی شویندگان
فراز

خداآوندا، تو را شکرگزارم که پس از عبد صالحت، خمینی عزیز،
مرا در مسیر عبد صالح دیگری که مظلومیتش اعظم است بر
صالحیتش، مردی که حکیم امروز اسلام و تشیع و ایران و جهان
سیاسی اسلام است، خامنه‌ای عزیز که جانم فدای جان او باد،
قرار دادی.

پروردگارا، تو را سپاس که مرا با بهترین بندگانت درهم آمیختی!

و درک بوسه بر گونه‌های بهشتی آنان و استشمام بوی عطر الهی
آنان را، یعنی مجاهدین و شهدای این راه، به من ارزانی داشتی.
خداآوندا، ای قادر عزیز و ای رحمان رزاق، پیشانی شکر شرم
بر آستانت می‌سایم که مرا در مسیر فاطمه اطهر و فرزندانش در
مذهب تشیع، عطر حقیقی اسلام، قرار دادی و مرا از اشک بر
فرزنдан علی بن ابی طالب علیهم السلام و فاطمه اطهر بهره مند نمودی. چه
نعمت عظمایی که بالاترین و ارزشمندترین نعمت‌هایت است:
نعمتی که در آن نور است، معنویت [است]، بی‌قراری [است] که
در درون خود بالاترین قرارها را دارد؛ غمی [است] که آرامش و
معنویت دارد.

خداآوندا، تو را سپاس که مرا از پدر و مادر[ای] فقیر، اما متدين
و عاشق اهل بیت علیهم السلام و پیوسته در مسیر پاکی بهره مند نمودی.
از تو عاجزانه می‌خواهم آن‌ها را در بهشت و با اولیات قرین کنی
و مرا در عالم آخرت، از درک محضرشان بهره مند فرمایی[بی].

خدای، به عفو تو امید دارم!

ای خدای عزیز و ای خالق حکیم بی‌همتا، دستم خالی است
و کوله‌پشتی سفرم خالی. من بدون برگ و توشه‌ای، به‌امید
ضیافت عفو و کرم تو می‌آیم. من توشه‌ای برنگرفته‌ام؛ چون
فقیر [را] در نزد کریم چه حاجتی است به توشه و برگ؟!

سارق و چارچم پر است از امید به تو و فضل و گرم تو. همراه
خود، دو چشم بسته آورده‌ام که ثروت آن در کنار همه نایاپاکی‌ها،
یک ذخیره ارزشمند دارد و آن **گوهر اشک** بر حسین فاطمه علیہ السلام
است، گوهر اشک بر اهل بیت علیہ السلام است، گوهر اشک [در] دفاع
از مظلوم، یتیم، دفاع از محصور مظلوم در چنگ ظالم [است].

خداآوندا، در دستان من چیزی نیست: نه برای عرضه [چیزی
دارند] و نه قدرت دفاع دارند؛ اما در دستانم چیزی را ذخیره
کرده‌ام که به این ذخیره امید دارم و آن روان‌بودن پیوسته
به سمت توضیح: وقتی آن‌ها را به سمت بلند کردم، وقتی آن‌ها
را برایت بر زمین و زانو گذاردم، وقتی سلاح را برای دفاع از دینت
به دست گرفتم. این‌ها ثروتِ دست من است که امید دارم قبول
کرده باشی.

خداآوندا، پاهایم سست است؛ رمق ندارد؛ جرئت عبور از پلی که
از جهنم عبور می‌کند، ندارد. من در پل عادی هم پاهایم می‌لرzed.
وای بر من و صراط تو که از مو نازک‌تر است و از شمشیر بُرندۀ تر!
اما یک امیدی به من نوید می‌دهد که ممکن است نلزم، ممکن
است نجات پیدا کنم: من با این پاها در حَرَمت پا گذاردۀ ام؛ دور
خانه‌ات چرخیده‌ام و در حرم اولیایت، در بین الحرمین حسین و

عباست آن‌ها را برهنه دواندم و این پاها را در سنگرهای طولانی،
خمیده جمع کردم و در دفاع از دینت دویدم، جهیدم، خزیدم،
گریستم، خندیدم و خنداندم و گریستم و گریاندم، افتادم و بلند
شدم. امید دارم آن جهیدن‌ها و خزیدن‌ها و به حرمت آن حريم‌ها،
آن‌ها را ببخشی.

خداؤندا، سرمن، عقل من، لب من، گوش من، قلب من، همه
اعضا و جوارح در همین امید به سرمی برند. یا ارحم الراحمین!
مرا بپذیر، پاکیزه بپذیر، آن چنان بپذیر که شایسته دیدارت
شوم. جز دیدار تو را نمی‌خواهم. بهشت من جوار توست، یا الله.

خدایا، از کاروان دوستام جا مانده‌ام!

خداؤند، ای عزیز، من سال‌هاست از کاروانی به جا مانده‌ام و
پیوسته کسانی را به سوی آن روانه می‌کنم؛ اما خود جا مانده‌ام؛
اما تو خود می‌دانی، هرگز نتوانستم آن‌ها را از یاد ببرم. پیوسته
یاد آن‌ها، نام آن‌ها، نه در ذهنم، بلکه در قلیم و در چشمم، با
اشک و آه یاد شدند.

عزیز من، جسم من درحال علیل شدن است. چگونه ممکن
[است] کسی که چهل سال بر درت ایستاده است را نپذیری؟!
خالق من، محبوب من، عشق من که پیوسته از تو خواستم
سراسر وجودم را مملو از عشق به خودت کنی، مرا در فراق خود
بسوزان و بمیران!

عزیزم! من از بی‌قراری و رسوای جاماندگی، سر به بیابان‌ها
کذارده‌ام؛ من به امیدی از این شهر به آن شهر و از این صحراء به

آن صحرا در زمستان و تابستان می‌روم. کریم! حبیب! به گرمت
دل بسته‌ام. تو خود می‌دانی دوست دارم. خوب می‌دانی جز تورا
نمی‌خواهم. مرا به خودت متصل کن.

خدایا، وحشت همه وجود را فراگرفته است. من قادر به
مهران نفس خود نیستم؛ رسایم نکن. مرا به حرمت کسانی که
حرمتشان را بر خودت واجب کرده‌ای، قبل از شکستن حریمی
که حرم آن‌ها را خدشه‌دار می‌کند، مرا به قافله‌ای که به سویت
آمدند، متصل کن.

معبد من، عشق من و معشوق من، دوست دارم! بارها تو را
دیدم و حس کردم نمی‌توانم از تو جدا بمانم. بس است، بس.
مرا پذیر؛ اما آن چنان که شایسته تو باشم.

خطاب به برادران و خواهران مجاهدم

خواهران و برادران مجاهدم در این عالم، ای کسانی که سرهای
خود را برای خداوند عاریه داده‌اید و جان‌ها را بر کف دست
گرفته و در بازار عشق‌بازی به سوق فروش آمده‌اید! عنایت
کنید: جمهوری اسلامی، مرکز اسلام و تشیع است. امروز قرارگاه
حسین بن علی علیه السلام ایران است. بدانید، جمهوری اسلامی حرم
است و این حرم اگر ماند، دیگر حرم‌ها می‌مانند. اگر دشمن این
حرم را از بین برد، حرمی باقی نمی‌ماند، نه حرم ابراهیمی و نه
حرم محمدی صلوات الله علیه.

برادران و خواهرانم، جهان اسلام پیوسته نیازمند رهبری
است؛ رهبری متصل و منصوب شرعی و فقهی به معصوم. خوب

می‌دانید منزه‌ترین عالیم دین که جهان را تکان داد، اسلام را احیا کرد، یعنی خمینی بزرگ و پاک ما، ولایت فقیه را تنها نسخهٔ نجات‌بخش این امت قرار داد؛ لذا، چه شما که به عنوان شیعه به آن اعتقاد دینی دارید و چه شما که به عنوان سنتی اعتقاد عقلی دارید، بدانید [باید] به دور از هرگونه اختلاف، برای نجات اسلام، خیمهٔ ولایت را رها نکنید. خیمه، خیمه رسول الله ﷺ است. اساس دشمنی جهان با جمهوری اسلامی، آتش‌زدن و ویران‌کردن این خیمه است؛ دور آن بچرخید. والله، والله، والله، این خیمه اگر آسیب دید، بیت‌الله‌الحرام و مدینهٔ حرم رسول الله ﷺ و نجف، کربلا، کاظمین، سامرا و مشهد باقی نمی‌ماند، قرآن آسیب می‌بیند.

خطاب به برادران و خواهران ایرانی

برادران و خواهران عزیز ایرانی من، مردم پرافتخار و سربلند که جان من و امثال من هزاران بار فدای شما باد، کما اینکه شما صدها هزار جان را فدای اسلام و ایران کردید، از اصول مراقبت کنید. اصول یعنی ولیٰ فقیه، خصوصاً این حکیم؛ مظلوم؛ وارسته در دین، فقه، عرفان، معرفت؛ خامنه‌ای عزیز را عزیز جان خود بدانید، حرمت او را حرمت مقدسات بدانید.

برادران و خواهران، پدران و مادران، عزیزان من، جمهوری اسلامی، امروز سربلندترین دورهٔ خود را طی می‌کند. بدانید مهم نیست که دشمن چه نگاهی به شما دارد. دشمن به پیامبر شما چه نگاهی داشت و [دشمنان] چگونه با پیامبر خدا و اولادش

عمل کردند؟ چه اتهاماتی به او زدند؟ چگونه با فرزندان مطهر او عمل کردند؟ مذمت دشمنان و شماتت آن‌ها و فشار آن‌ها شما را دچار تفرقه نکند.

بدانید، که می‌دانید، مهم‌ترین هنر خمینی عزیز این بود که اول اسلام را به پشتوانهٔ ایران آورد و سپس ایران را در خدمت اسلام قرار داد. اگر اسلام نبود و اگر روح اسلامی براین ملت حاکم نبود، صدام چون گرگ درنده‌ای این کشور را می‌درید؛ آمریکا چون سگ هاری همین عمل را می‌کرد؛ اما هنر امام رهنف این بود که اسلام را پشتوانهٔ آورد، عاشورا و محرم، صفر و فاطمیه را به پشتوانهٔ این ملت آورد، انقلاب‌هایی در انقلاب ایجاد کرد. به این دلیل، در هر دوره هزاران فداکار جان خود را سپر شما و ملت ایران و خاک ایران و اسلام نموده‌اند و بزرگ‌ترین قدرت‌های مادی را ذلیل خود نموده‌اند. عزیزانم، در اصول اختلاف نکنید.

شهدا محور عزت و کرامت همهٔ ما هستند، نه برای امروز، بلکه همیشه. این‌ها به دریای واسعهٔ خداوند سبحان اتصال یافته‌اند. آن‌ها را در چشم، دل و زبان خود بزرگ ببینید، همان‌گونه که هستند. فرزندان‌تان را با نام آن‌ها و تصاویر آن‌ها آشنا کنید. به فرزندان شهدا که یتیمان همهٔ شما هستند، به‌چشم ادب و احترام بنگرید. به همسران و پدران و مادران آنان احترام کنید. همان‌گونه که از فرزندان خود با اغماض می‌گذرید، آن‌ها را در نبود پدران، مادران، همسران و فرزندان خود توجه خاص کنید.

نیروهای مسلح خود را که امروز ولیٰ فقیه فرمانده آنان است، برای دفاع از خودتان، مذهب‌تان، اسلام و کشور احترام کنید.

باقی شویشان و
زندگانی

و نیروهای مسلح می‌باشد همانند دفاع از خانهٔ خود، از ملت و نوامیس و ارض آن حفاظت و حمایت و ادب و احترام کنند و نسبت به ملت، همان‌گونه که امیرالمؤمنین مولای متقيان فرمودند، نیروهای مسلح می‌باشد منشأ عزت ملت باشد و قلعه و پناهگاه مستضعفین و مردم باشد و زینت کشورش باشد.

خطاب به مردم عزیز کرمان

نکته‌ای هم خطاب به مردم عزیز کرمان دارم؛ مردمی که دوست داشتنی‌اند و در طول هشت سال دفاع مقدس، بالاترین فداکاری‌ها را انجام دادند و سرداران و مجاهدین بسیار والامقامی را تقدیم اسلام نمودند. من همیشه شرمنده آن‌ها هستم. هشت سال به خاطر اسلام، به من اعتماد کردند، فرزندان خود را در قتلگاه‌ها و جنگ‌های شدیدی چون کربلای ۵، والفجر، ۸، طریق القدس، فتح‌المبین، بیت‌المقدس و... روانه کردند و لشکری بزرگ و ارزشمند را به نام و به عشق امام مظلوم، حسین بن علی علیهم السلام، به نام شارالله، بنیان‌گذاری کردند. این لشکر همچون شمشیری برند، بارها قلب ملتمنان و مسلمان‌ها را شاد نمود و غم را از چهره آن‌ها زدود.

عزیزان، من بنا به تقدیر الهی، امروز از میان شما رفتهم. من شما را از پدر و مادرم و فرزندان و خواهران و برادران خود بیشتر دوست دارم؛ چون با شما بیشتر از آن‌ها بودم؛ ضمن اینکه من پارهٔ تن آن‌ها بودم و آن‌ها پارهٔ وجود من؛ اما آن‌ها هم قبول کردند من وجودم را نذر وجود شما و ملت ایران کنم.

دوست دارم کرمان همیشه و تا آخر با ولايت بماند. اين ولايت، ولايت علی بن ابی طالب علیه السلام است و خيمه او، خيمه حسین فاطمه علیهم السلام است. دور آن بگردید. با همه شما هستم. می دانيد در زندگی به انسانيت و عاطفه ها و فطرت ها بيشتر از رنگ های سياسي توجه گردم. خطاب من به همه شماست که مرا از خود می دانيد، برادر خود و فرزند خود می دانيد. وصیت می کنم اسلام را در این برهه که تداعی یافته در انقلاب اسلامی و جمهوری اسلامی است، تنها نگذاري. دفاع از اسلام نيازمند هوشمندي و توجه خاص است. در مسائل سياسي، آنجا که بحث اسلام، جمهوری اسلامی، مقدسات و ولايت فقيه مطرح می شود، اين ها رنگ خدا هستند. رنگ خدا را بهرنگی ترجيح دهيد.

خطاب به خانواده شهدا

فرزندانم، دختران و پسرانم، فرزندان شهدا، پدران و مادران باقی مانده از شهدا، اى چراغ های فروزان کشور ما، خواهان و برادران و همسران و فادار و متدينه شهدا، در اين عالم، صوتی که روزانه من می شنيدم و مأنوس با آن بودم و همچون صوت قرآن به من آرامش می داد و بزرگ ترین پشتوانه معنوی خود می دانستم، صدای فرزندان شهدا بود که بعضاً روزانه با آن مأنوس بودم، صدای پدر و مادر شهدا بود که وجود مادر و پدرم را در وجودشان احساس می گردم.

عزيزانم، تا پيش كسوتان اين ملتيد، قدر خودتان را بدانيد. شهيدتان را در خودتان جلوه گر کنيد؛ به طوری که هرگز

شما را می بینند، پدر شهید یا فرزند شهید را، بعینه خود شهید را احساس کند، با همان معنویت، صلابت و خصوصیت. خواهش می کنم مرا حلال کنید و عفو نمایید. من نتوانستم حق لازم را پیرامون خیلی از شماها و حتی فرزندان شهیدتان ادا کنم. هم استغفار می کنم و هم طلب عفو دارم.

دوست دارم جنازه ام را فرزندان شهدا بر دوش گیرند؛ شاید به برکت اصابت دستان پاک آن ها بر جسم، خداوند مرا مورد عنایت قرار دهد.

خطاب به سیاسیون کشور

نکته ای کوتاه خطاب به سیاسیون کشور دارم، چه آن هایی [که] «اصلاح طلب» خود را می نامند و چه آن هایی که «اصولگر».
آنچه پیوسته [درباره آن] در رنج بودم، این [است] که عموماً ما در دو مقطع، خدا و قرآن و ارزش ها را فراموش می کنیم؛ بلکه فدا می کنیم. عزیزان، هر رقابتی با هم می کنید و هر جدلی با هم دارید؛ اما اگر عمل شما و کلام شما یا مناظره هایتان به نحوی تضعیف کننده دین و انقلاب بود، بدایید شما مغضوب نبی مکرم اسلام و شهدای این راه هستید. مرزها را تفکیک کنید. اگر می خواهید با هم باشید، شرط با هم بودن، توافق و بیان صريح حول اصول است. اصول مطلول و مفصل نیست. اصول عبارت از چند اصل مهم است:

۱. اول آن ها اعتقاد عملی به ولایت فقیه است؛ یعنی اینکه نصیحت او را بشنوید، با جان و دل به توصیه و تذکرات او،

- به عنوان طبیب حقیقی شرعی و علمی، عمل کنید. کسی که در جمهوری اسلامی می‌خواهد مسئولیتی را احراز کند، شرط اساسی آن [این است که] اعتقاد حقیقی و عمل به ولایت فقیه داشته باشد. من نه می‌گویم ولایت «تنوری» و نه می‌گویم ولایت «قانونی». هیچ‌یک از این دو، مشکل وحدت را حل نمی‌کند. ولایت قانونی، خاص عامله مردم اعم از مسلم و غیرمسلمان است؛ اما ولایت عملی مخصوص مسئولین است که می‌خواهند بار مهم کشور را بر دوش بگیرند، آن‌هم کشور اسلامی با این‌همه شهید.
۲. اعتقاد حقیقی به جمهوری اسلامی و آنچه مبنای آن بوده است، از اخلاق و ارزش‌ها تا مسئولیت‌ها، چه مسئولیت در قبال ملت و چه در قبال اسلام.
۳. به کارگیری افراد پاکدست و معتقد و خدمتگزار به ملت، نه افرادی که حتی اگر به میز یک دهستان هم برسند، خاطره خان‌های سابق را تداعی می‌کنند.
۴. مقابله با فساد و دوری از فساد و تجملات را شیوهٔ خود قرار دهند.
۵. در دورهٔ حکومت و حاکمیت خود، در هر مسئولیتی، احترام به مردم و خدمت به آنان را عبادت بدانند و خود خدمتگزار واقعی، توسعه‌گر ارزش‌ها باشند، نه [اینکه] با توجیهات واهی، ارزش‌ها را بایکوت کنند.
- مسئولین، همانند پدران جامعه، می‌بایست به مسئولیت خود پیرامون تربیت و حراست از جامعه توجه کنند، نه [اینکه] با بی‌مبالغه و به خاطر احساسات و جلب برخی از آرای احساسی زودگذر، از اخلاقیاتی حمایت کنند که طلاق و فساد را در جامعه

توسعه دهد و خانواده‌ها را از هم بپاشاند. حکومت‌ها عامل اصلی در استحکام خانواده و از طرف دیگر، عامل مهم از هم پاشیدن خانواده هستند. اگر به اصول عمل شد، آن وقت همه در مسیر رهبر و انقلاب و جمهوری اسلامی هستند و یک رقابت صحیح بر پایهٔ همین اصول، برای انتخاب اصلاح صورت می‌گیرد.

خطاب به برادران سپاهی و ارتشی

کلامی کوتاه خطاب به برادران سپاهی عزیز و فداکار و ارتشی‌های سپاهی دارم: ملاک مسئولیت‌ها را برای انتخاب فرماندهان، شجاعت و قدرت ادارهٔ بحران قرار دهید. طبیعی است به «ولايت» اشاره نمی‌کنم؛ چون ولايت در نیروهای مسلح «جزء» نیست؛ بلکه اساس بقای نیروهای مسلح است. این شرط، خلل ناپذیر می‌باشد.

نکتهٔ دیگر، شناخت بموقع از دشمن و اهداف و سیاست‌های او واخذ تصمیم بموضع و عمل بموضع [است]. هریک از این‌ها اگر در غیروقت خود صورت گیرد، بر پیروزی شما اثر جدی دارد.

خطاب به علماء و مراجع معظم

سخنی کوتاه از یک سرباز چهل ساله در میدان، به علمای عظیم‌الشأن و مراجع گران‌قدر که موجب روشنایی جامعه و سبب زدودن تاریکی‌ها هستند، خصوصاً مراجع عظام تقليد: سربازاتان از یک برج دیده‌باني دید که اگر اين نظام آسيب ببینند،

دین و آنچه از ارزش‌های آن، شما در حوزه‌ها [برای حفظش] استخوان خُرد کرده‌اید و زحمت کشیده‌اید، از بین می‌رود. این دوره با همه دوره‌ها متفاوت است. این بار اگر مسلط شدند، از اسلام چیزی باقی نمی‌ماند. راه صحیح، حمایت بدون هرگونه ملاحظه، از انقلاب، جمهوری اسلامی و ولی فقیه است.

نباید در حوادث، دیگران شما را که امید اسلام هستید، به ملاحظه بیندازند. همه شما امام رهنگه اللہ تعالیٰ را دوست داشتید و معتقد به راه او بودید. راه امام رهنگه اللہ تعالیٰ مبارزه با آمریکا و حمایت از جمهوری اسلامی و مسلمانان تحت ستم استکبار، تحت پرچم ولی فقیه است. من با عقل ناقص خود می‌دیدم برخی خناسان سعی داشتند و دارند که مراجع و علمای مؤثر در جامعه را با سخنان خود و حالت حق به جانبی، به سکوت و ملاحظه بکشانند. حق واضح است: جمهوری اسلامی و ارزش‌ها و ولایت فقیه میراث امام خمینی رهنگه اللہ تعالیٰ هستند و می‌بایست مورد حمایت جدی قرار گیرند.

من حضرت آیت‌الله‌العظمی خامنه‌ای رهنگه اللہ را خیلی مظلوم و تنها می‌بینم. او نیازمند همراهی و کمک شماست و شما حضرات، با بیانتان و دیدارهایتان و حمایت‌هایتان با ایشان، می‌بایست جامعه را جهت دهید. اگر این انقلاب آسیب دید، حتی زمان شاه ملعون هم نخواهد بود؛ بلکه سعی استکبار بر الحادگری محض و انحراف عمیق غیرقابل برگشت خواهد بود.

دست مبارکتان را می‌بوسم و عذرخواهی می‌کنم از این بیان؛ اما دوست داشتم در شرف یابی‌های حضوری به محضرتان عرض کنم که توفیق حاصل نشد. سربازتان و دست‌بوستان.

از همه طلب عفو دارم

از همسایگانم و دوستانم و همکارانم طلب بخشن و عفو دارم.
از رزمندگان لشکر ثارالله و نیروی باعظمت قدس که خارچشم
دشمن و سد راه اوست، طلب بخشن و عفو دارم، خصوصاً از
کسانی که برادرانه به من کمک کردند.

نمی‌توانم از حسین پورجعفری نام نبرم که خیرخواهانه و
برادرانه، مرا مثل فرزندی کمک می‌کرد و مثل برادرانم دوستش
داشتم. از خانواده ایشان و همه برادران رزمنده و مجاهدم که
به زحمت انداختمشان، عذرخواهی می‌کنم؛ البته همه برادران
نیروی قدس به من محبت برادرانه داشته و کمک کردند و
دوست عزیزم، سردار قاآنی که با صبر و متانت مرا تحمل کردند.

مسابقهٔ فرهنگی رفیق خوشبخت ما

توضیحات شرکت در مسابقه

* پرسش‌ها از متن موجود طرح شده است و افراد دوازده ساله و بیشتر، می‌توانند به روش‌های زیر در مسابقه شرکت کنند.

۱. ارسال پاسخ به سامانهٔ پیامکی: برای این کار، کافی است به ترتیب نام مسابقه و شمارهٔ گرینه‌های صحیح پرسش‌ها را به صورت یک عدد چهار رقمی از چپ به راست، همراه با نام و نام خانوادگی خود به سامانهٔ پیامکی ۳۰۰۰۸۰۲۲۲۲ ارسال کنید.

مثال: رفیق خوشبخت ما ۱۲۳۴ محمد عظیمی

۲. مراجعه به بخش مسابقات پرتال جامع آستان قدس رضوی:

Haram.razavi.ir

* قرعه‌کشی از بین پاسخ‌های کامل و صحیح و به صورت روزانه انجام می‌شود و نتیجهٔ آن نیز از طریق سامانهٔ پیامکی گفته شده به اطلاع برنده‌گان می‌رسد.

تذکر: پیشنهادها و انتقادهای خود را در پیامکی جداگانه ارسال کنید.

تلفن: ۰۵۱-۳۲۰۰۲۵۶۹

پرسش‌ها

پرسش اول. آمریکایی‌ها و اسرائیلی‌ها با توجه به نقش بی‌بدیل سردار سلیمانی چه لقبی به او دادند؟

۱. شبح فرمانده
۲. کابوس اسرائیل
۳. قدرتمندترین فرد خاورمیانه
۴. همهٔ گزینه‌ها

پرسش‌ها
۱۵

پرسش دوم. کدام شهید همسرش واسطهٔ شهادتش نزد حاج قاسم شد؟

۱. حسین بادپا
۲. مرتضی حسین پور
۳. حامد بافنه
۴. مصطفی خوش‌محمدی

۱۵

پرسش سوم. طبق گفته حاج قاسم شرط شهیدشدن چیست؟

۱. اخلاص و پاکی

۲. شهید بودن

۳. دعای پدرو مادر

۴. اخلاق خوب

پرسش چهارم. آخرین نوشته حاج قاسم قبل از شهادت در کدام گزینه بیان شده است؟

۱. خداوندا مرا بپذیر، خداوندا مرا پاکیزه بپذیر!

۲. خداوندا می‌دانم که عزت و ذلت به دست توست!

۳. خداوندا خالصانه از تو تقاضای دستگیری دارم!

۴. ای حیات، با تو وداع می‌کنم، با همه جبروت!

پورتال فرهنگی تبلیغی حرم مطهر امام رضا علیه السلام

- صفحه اصلی پایگاه مجازی حرم مطهر رضوی: haram.razavi.ir
- پخش زنده مراسم و اماکن حرم مطهر رضوی: tv.razavi.ir
- دسترسی به آرشیو محصولات فرهنگی حرم مطهر رضوی: archive.razavi.ir

کانال‌ها و صفحات شبکه‌های اجتماعی

- ⌚ وقت سلام؛
- ⌚ حال و هوای حرم؛
- ⌚ ثبت درخواست زیارت نیابتی؛
- ⌚ اعلام برنامه‌های حرم مطهر رضوی؛
- ⌚ ارائه مطالب ویژه دختران و پسران ۱۲ تا ۱۸ سال؛
- ⌚ نشر معارف رضوی به زبان‌های عربی، انگلیسی، اردو، فرانسه و...؛
- ⌚ انتشار تولیدات فرهنگی حرم مطهر رضوی اعم از فیلم و صوت مراسم حرم مطهر رضوی.

می‌توانید به این شبکه‌ها از مسیرهای ذیل دسترسی داشته باشید:

- شبکه‌های فارسی: tvapp.razavi_ir/razavi_aqr_ir
- شبکه‌های اجتماعی بین‌الملل: [@tvapp.razavi_ir/razavi_int](http://tvapp.razavi_ir/razavi_int)

- ربات چند زبانه حرم مطهر رضوی در شبکه‌های اجتماعی شامل بخش‌های پاسخگویی به سؤالات دینی، زیارت نیابتی و ارتباط با حرم: [@haramrazavi_bot](https://t.me/haramrazavi_bot)

فروشنده
فروشنده

